

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 – DUBEN – CENA 15 Kč

POMŮŽEME ADÉLCE?

KDYŽ SE ŘEKNE MATEŘSKÁ ŠKOLA ANEB JAK TO CHODÍ VE ŠKOLCE?

Letošní školní rok se přehouppl do druhého pololetí a před námi je květnový zápis (přijímání dětí) do předškolního zařízení MŠ (viz strana 17) Hluboká nad Vltavou, pro školní rok 2021-2022

V souvislosti s protiepidemickými opatřeními, která tento školní rok mateřskou školu provázejí, bude nutné organizaci přijímání dětí přizpůsobit tak, aby byla zaručena bezpečnost dětí i dospělých. S těmito opatřeními souvisí i omezení návštěv a prohlídka jednotlivých odloučených pracovišť v rámci Dne otevřených dveří. V tento den zákonní zástupci měli možnost se seznámit s provozem a s organizací dne v MŠ, se vzdělávacími programy a nabídkami plánovaných aktivit v průběhu školního roku.

Někteří rodiče již naši mateřskou školu znají, ale přistěhovaly se i nové rodiny s dětmi, které by rády blíže poznaly naše předškolní zařízení.

Z tohoto důvodu jsme připravili pro rodiče prezentaci, která bude umístěna na webových stránkách mateřské školy (www.mshluboka.cz), ve které se budou moci seznámit se všemi pracovišti.

Mateřská škola Hluboká nad Vltavou má v současné době 3 pracoviště (MŠ Ruská a 2 odloučená pracoviště MŠ Masarykova 56 a MŠ Masarykova 62) s celkovým počtem 169 dětí v sedmi třídách. Vzdělávání dětí zajišťuje 14 pedagogických pracovníků se středoškolským a některé s vysokoškolským vzděláním.

Velký podíl na chodu MŠ mají i provozní pracovníci, bez kterých si nelze provoz představit. Nedílnou součástí naší mateřské školy je i školní jídelna, která dětem zaručuje pestrou a vyváženou stravu dle spotřebního koše. Co si pod tím představíte? Jde o soustavu 10 skupin základních potravin, které pokryjí základní výživovou normu stravování předškolních dětí.

Naším cílem je především šťastné dítě a spokojený rodič. Dítě, které se do školky těší na kamarády, na společnou hru, na nové zážitky, na učitelky...

Děti získávají znalosti, vědomosti, dovednosti prostřednictvím prožitkového učení, skupinového, individuálního vzdělávání, situačního a prosociálního učení.

Všechny metody vzdělávání jsou založeny především na hře, která je pro dítě nejpřirozenější činností a zároveň vytváří prostor pro učení, poznávání, kreativitu a navazování prosociálních kontaktů.

Dítě neustále zjišťuje své hranice, učí se respektovat druhé a k tomu jsou zapotřebí pravidla. Na vytvoření těchto pravidel se podílejí jak děti, tak učitelky. Ono totiž dítě bez hranic je nejisté, netolerantní, nezodpovědné.

Předškolní vzdělávání napomáhá vyrovnávat nerovnoměrnosti vývoje dítěte před vstupem do základní školy a poskytuje pedagogickou péči

dětem talentovaným i dětem se speciálními vzdělávacími potřebami. V MŠ našeho typu zbývá prostor i pro inkluzi dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Takovým dětem jsou poskytována podpůrná opatření, individuální přístup tak, aby zvládly začlenění do kolektivu a přechod do ZŠ. V současné době na mateřské škole, za tímto účelem, pracují dvě asistentky pedagoga.

I v současné mateřské škole dochází ke změnám. Pedagogické pracovníce se pravidelně seznamují s novými metodami rozvoje ať už předčtenářských, předmatematických dovedností (např. metoda prof. Hejného), různých alternativních metod (arteterapie, muzikoterapie, jóga, environmentální vzdělávání), které využívají při práci s dětmi, ale jsou víceméně svázané danými limity, které určuje Ministerstvo školství ČR (www.msmst.cz/vzdelavani). Formy organizace a vzdělávání jsou přizpůsobeny individuálním potřebám dětí.

Děti v naší mateřské škole tráví dopoledne v homogenních skupinách a odpoledne se setkávají děti různého věku. To umožňuje maximální možnost socializace, která je pro ně v současné době velmi důležitá.

Celý kolektiv MŠ Hluboká nad Vltavou by rád touto cestou sdělil všem zákonným zástupcům budoucích předškoláčků, že vše, co se v mateřské škole děje, je prospěšné dětem.

Prostředí mateřské školy a veškerá komunikace s dítětem je a bude podnětná a rozvíjející.

Přesto, že v současné době vznikají nové alternativní typy škol a dětských skupin různých zřizovatelů, tak si myslíme, že to nejvíce podstatné vždy bylo a bude – kvalitní učitel/učitelka, bez ohledu na to, v jakém typu školy vyučuje.

Všechny pedagogické i provozní pracovníce mateřské školy se těší na příchod nových dětí.

Mgr. Daniela REMTOVÁ
ředitelka MŠ Hluboká nad Vltavou

**5 Vzpomínka
na paní doktorku
Zoru Jakubíčkovou**

**7 Adélka a jarní
dobročinná sbírka**

**10 MUDr. Pešl – srdeční
záležitost**

**14 Hluboká v pohybu
chystá dobrodružné léto**

**16 Restart města po
COVIDu**

18 Pump track – co je to?

20 Aleje roku

22 Bitva u Zahájí

25 Výstavy na Ohradě

**27 Cyklostezka do Zlivy
– rozhovor se starostou
Radkem Rothschedlem**

**25 Fotograf přírody –
bažanti**

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 4 – duben 2021. Ročník 52.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička,
Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zášek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Umět přiznat chybu. Pochopit jiný názor.

Jak velké. Jak nutné. Jak těžké. Jak ozdravující...

Ve virtuálním prostředí najdete v diskuzích pod
čarou neuvěřitelná myšlenková sdělení. Některá
nepochopíme nikdy, v jiných třeba objevíme zrnko
poznání... Tisíce lidí se bijí za svůj názor. Další tisíce
jim ho vymlouvají.

Jde o to, učit se diskutovat s respektem a slušností.
V osobním setkání, ale i v tom na dálku. Umět vnímat
cizí názor neznemená rezignovat na ten svůj.

Když mají lidé změnit názor nebo vyjde najevo, že se
mýlí, umějí situaci obvykle neobvykle dobře vzdorovat.
Okamžitě si hledáme „důkazy“ či „zkreslení“, s jejichž
pomocí se dokážeme utvrdit o vlastní pravdě bez
ohledu na důkazy svědčící o opaku. Přitom bychom
měli přemýšlet nad názorem druhého, umět otevřeně
přiznat chybu. Trénovat zvládání nepochopení,
nezdarů, trapasů. Ale my Češi (i Slováci a Moravané)
býváme zarytí obhájci svých idejí.

Vznesla jsem jednou nezáladný dotaz v naší
facebookové skupině přátel retriérů: „Poznáte si svého
retriéra vždy a všude? Nemáte pocit, že mají vlastní
všichni úplně stejné čumáky? Když se nás sejde pár
páníčků na louce, možná bych se i spletla...“

Mírumilovná otázka. Nejdřív se ale na mně snesla
nečekaně hustá sprška odsouzení od nadpřirozených
inteligentních bytostí a Všeználek: *Samozřejmě si
vždycky poznám SVÉHO psa. To by se MNĚ NIKDY
nestalo! To jste tedy asi DIVNÁ. Nepoznat svého psa?*

Chvilí jsem se cítila jako otloukánek, až přišla tahle
reakce: „Byli jsme na retriérním výcviku. Měli jsme si
přivolat psy. Ten můj přišel na první písknutí, dostali
jsme pochvalu a byli dávaní ostatním za příklad, jak má
přivolání vypadat. No, a až po určité době jsem zjistila,
že ten pes, co ho držím na vodítku, není můj. Můj
pes si vesele lital ve smečce psů, co na přivolání vůbec
nezareagovala. A pak tam ještě lital kluk, který marně
hledal svého psa...“

Vzpětí po první statečné autorce příspěvku se
začaly sypat podobné vysmáté historky. A ti dokonali
a neomylní zalezli do černých koutů vesmíru. Ani se
nám po nich nestýskalo.

Tak. Nejsme neomylní, a poznáváme to denně. Jen
ti nehloupější jsou si vším jisti a za svůj neotřesitelný
názor se nestydí. Řvou ho do světa, nutí ho ostatním,
jsou hlasití a nepřijemní.

Ale nenechme se otrávit. Omylů a slepých uliček je
za námi hodně, zatím vždycky jsme se přesto posunuli
dál – protože nejen blbě – i geniální nápady umíme
položít na stůl...

A že už těch zlomových okamžiků má naše planeta
a my lidstvo za sebou... Velký třesk, dobu ledovou,

vyhynulé dinosaury, vzpřímenou chůzi na dvou
nohách, zkrocení ohně, objev pazourku, křížení
homo sapiens s neandrtálcem, vynález kola, vynález
páry, lokomotiva, parník, velocipéd, nafukovací
pneumatika, vzducholoď, automobil, telefon, žárovka,
dynamit, objev bacilu tuberkulózy, objev neviditelných
rentgenových paprsků, objev radioaktivity. Vynalezli
jsme plnicí pero, šicí stroj, psací stroj, rádio, pračku,
žiletky, ruční vysavač, kinematograf, kulomet,
motorové letadlo, radiotelegraf, atomovou bombu...
Následoval vynález plastu, penicilínu, podprsenky,
počítače, televize, antikoncepční pilulky, mobilního
telefonu, počítačového programovacího jazyka,
chytrého telefonu... a to jsem leccos vynechala.
Zkrátka všechna čest, co všechno jsme objevili,
vymysleli a zvládli. A určitě do toho vždycky kecali i ti,
co nevymysleli nic.

Přesto berme do úvahy, že i opačný názor může mít
něco do sebe...

Jeden návod pro nás zaryté ve svém vidění světa
vyslovil Arthur C. Brooks, americký sociální vědec,
hudebník a autor článků pro The Washington Post:

„Změnit vlastní názor je nesmírně těžké, může
vám to ale usnadnit život. **Nebojte se protikladů!**“
zdůrazňuje vědec. „Jedním z osvědčených
způsobů, jak se vyhnout destruktivní tendenci
hájit za každou cenu původní názor, je dělat pravý
opak, než nám velí instinkt. Když se například cítíte
smutní, je setkání s dalšími lidmi tím posledním,
na co máte chuť – a zároveň je to přesně to, co
byste měli udělat. Když se vaše názory otřásají
v základech a vy cítíte potřebu je bránit, aktivně
svému instinktu vzdorujte a pokuste se být raději
přístupnější. Když vám někdo řekne: „Mýlíš se,“
odpovězte: „Zkus mi to více vysvětlit.“

Vytvořte si přátele mezi lidmi, kteří si myslí něco
jiného než vy a kteří zpochybňují vaše předpoklady
– a jejichž východiska naopak zase zpochybňujete
vy sami. Chápejte to jako systematické budování
„týmu soupeřů“, což je termín, jakým historička
Doris Kearns Goodwin popisovala vládní kabinet
Abrahama Lincolna: Lincolnovi kolegové na
rozdíl od okolí Johna Kennedyho svému šéfovi
odporovali neustále. Pokud vám to samo o sobě
zní jako popis mučení, je zjevné, že si to potřebuje
vyzkoušet o to naléhavěji.“

Tak tedy, směle do toho. Doma začněte konfrontovat
opačné názory opatrně. Nejlíp tak s přáteli v hospůdce
po třetím pivu... ano, říkám v hospůdce... jsem si jistá,
že už brzy se dočkáme!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

**Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsíci
dubnu oslaví významná výročí. Do dalších let přejeme
všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.**

Marie Syrová	91 let	Hluboká
Václav Marek	90 let	Munice
Marie Trnová	85 let	Hluboká
Růžena Radová	85 let	Hluboká
Zdeňka Haladová	85 let	Hluboká
Anna Rubicková	80 let	Hluboká
Václav Krušina	75 let	Hluboká
František Točík	75 let	Hluboká
Vlasta Lieblova	75 let	Hluboká

Narodili se:

Mikuláš Horčan	Hluboká
Anna Švamberská	Hluboká

Opustili nás:

Anna Kisoová	Hluboká
Vlastimil Novotný	Hluboká
Miloslava Řezníčková	Hluboká
František Smrž	Hluboká
Marie Řihová	Hluboká
Marie Bortlová	Hluboká
Václav Tourek	Hluboká
Zora Jakubíčková	Hluboká

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

▪ Společnost LEDAX, o. p. s. se na město obrátila se žádostí o finanční prostředky na krytí nákladů za poskytování terénních sociálních služeb, které poskytuje seniorům a osobám se zdravotním postižením, má pověření Jihočeského kraje a je zařazena v krajské síti poskytovatelů sociálních služeb.

V průběhu roku 2020 poskytovala tato společnost služby v domácnostech 11 obyvatel z Hluboké. Město v souladu s uzavřenou smlouvou hradilo 2000 Kč/osobu/čtvrtletí.

Aktuálně je v Hluboké zajišťována touto společností pečovatelská služba a osobní asistence v 9 domácnostech.

▪ Město Hluboká a město Zliv mají záměr vybudovat cyklostezku z Munic do Zlivi. V minulosti byla zpracována projektová dokumentace pro územní rozhodnutí, následně ale na katastru ve Zlivi nesouhlasili s navrženým řešením někteří vlastníci pozemků. Bylo tedy rozhodnuto trasu upravit. Nyní je třeba zpracovat projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí na nové řešení.

▪ Rada města po zveřejnění záměru pronájmu na úřední desce u některých pozemků a objektů patřících městu, prodloužila nájem těm, kteří žádali o prodloužení nájmu. Pronajmuty byly i na tři roky prodejní stánky na zámecké cestě, s tím, že nájemcem bude na jeho náklady realizováno vybudování kanalizační a vodovodní přípojky.

▪ Oddělení životního prostředí MÚ Hluboká obdrželo žádosti o kácení dřevin rostoucích mimo les, v rámci kterých se jedná i o kácení dubů. Protože si rada vymínila vyjadřovat se ke kácení dubů ve městě, jsou tyto žádosti předloženy k projednání.

▪ Rada města souhlasí s výběrem účastníka výběrového řízení akce „Obnova chladících boxů kuchyně ZŠ Hluboká“.

▪ Město vypsallo výběrové řízení na akci „FVE Domov důchodců“. Jedná se o dodávku a montáž fotovoltaických panelů na plochou střechu východního křídla domova důchodců. Získaná elektřina bude primárně spotřebována provozem DD. Na tuto akci je požádáno o dotaci z OPŽP.

▪ Rada města souhlasí s výběrem účastníka výběrového řízení na akci Lávkův Hrádek Purkarec.

▪ Ministerstvo pro místní rozvoj ČR vypsallo výzvu k podávání žádostí o poskytnutí dotace v roce 2021 z podprogramu **Podpora obcí s 3001 – 10000 obyvateli** pro dotační titul Rekonstrukce a přestavba veřejných budov. Do této výzvy by bylo možné podat žádost o poskytnutí dotace na vybudování nástavby na základní školu.

Dotační program podpory cestovního ruchu, podány žádosti:

- modernizace webových stránek vč. rozšíření jazykových mutací
- aktualizace a dotisk DL brožury města (20 tis. Kč)
- pořízení web kamer vč. softwaru
- tvorba prezentačních videí pro instagramový profil
- dotační program pro jednotky sborů dobrovolných hasičů

Foto: archiv města

▪ Město přispěje na knižní vydání vzájemné korespondence pana prof. Karla Skalického s panem prof. Erazimem Kohákem mezi lety 1978 – 2011. Kniha o 475 stranách by měla být vydána v nakladatelství Torst.

▪ Město Hluboká má již delší dobu záměr rozšířit skládku komunálního odpadu v Municích. První etapu skládky Munic postavilo město v letech 1992 – 93 m³, první rozšíření proběhlo v roce 2000 s rozšířením na 65000 m³, v roce 2007 další etapa s rozšířením o 6000 m³ a v roce 2018 byl zhotoven projekt na čtvrtou etapu skládky. Kapacita by se celkově zvýšila o 120000 m³ a je předpokládána do roku 2038. I když má být od roku 2030 zakázáno skládkovat, vedení města je přesvědčeno, že skládková „rezerva“ bude pro město přínosem. Ostatně i k roku 2030 se dostal stát neustálým prodlužováním „ukončení skládkování“.

Téměř rok ztratilo město při získávání stavebního povolení z důvodu, že se jeden účastník řízení z Munic proti vydání povolení opakovaně odvolával. Touto časovou ztrátou se město dostalo do situace, že částečně v loňském a letošním roce musíme hlubocký komunální odpad ukládat na skládku Blana a za uložení platit.

DOPRAVNÍ INFORMACE

Vážení spoluobčané,

v souvislosti s připravovanou rekonstrukcí kruhového objezdu na silnici II/105 v Hluboké nad Vltavou informujeme řidiče, že od pondělí 29. března 2021 nejméně do neděle 8. srpna 2021 bude omezen průjezd po zmíněné komunikaci. Rekonstrukce se bude provádět v různých etapách,

kdy lze předpokládat tvoření kolon motorových vozidel v obou směrech, neboť provoz bude řízen světelným signalizačním zařízením.

Děkujeme za pochopení.

MÚ Hluboká nad Vltavou

VZPOMÍNKY NA MUDR. ZORU JAKUBÍČKOVOU

Ten absolutní zákon, který odměňuje dny našeho života, je ale někdy krutý pro nás i naše okolí.

Poznal jsem MUDr. Zorku Jakubíčkovou spolu s manželem MUDr. Rastislavem Jakubíčkem v polovině sedmdesátých let minulého století, když nastoupili jako obvodní lékaři na Hlubokou. Zorka jako lékař pro dospělé a Raša jako pediatr. Setkali jsme se na tehdejší zdravotním středisku v budově na Masarykově ulici, dnešním sídle Policie ČR. Bylo to v období nárůstu počtu obyvatel na Hluboké, ale také spolu s rozvojem některých podniků jako rybářství, lesů, Sudárny, elektrotechnické školy. Zároveň se zvyšovala výstavba nových domů i bytů ve městě i v Zámostí. Popovídali jsme si osobně o svých zájmech i současné zdravotní problematice. Byl jsem rád, že přichází zkušená kolegyně.

MUDr. Jakubíčková poskytovala péči pacientům v Zámostí, Dobřejovicích, Municích a Bavorovicích. Obdivoval jsem její vztah k pacientům, byla klidná, nesmírně ochotná, s citem pro starší pacienty. Výborně řídila auto, a tak objížděla své pacienty při domácích návštěvách, což oceňovali všichni, zejména starší a méně mobilní. V té době sloužili obvodní lékaři na pohotovosti v Českých Budějovicích, a tak se Zorka zapojila také. Byla u svých pacientů oblíbená. Všichni ji měli rádi. Vždy o ní říkali „naše paní doktorka“. Rád jsem četl její zdravotní zprávy a cenil jsem si její vyšetřovací metody, diagnostiku, ale také její dobře čitelný rukopis, což nebylo vždy běžné u některých kolegů lékařů.

Zorka byla také členem zdravotní a sociální komise, kde názory lékaře byly vždy užitečné.

Vzájemně jsme se zastupovali, což jsem zejména ocenil, když jsem byl koncem osmdesátých let dva roky v zahraničí. Na konci sedmdesátých let se město rozhodlo, že bude postaveno nové zdravotní středisko a na nás bylo poskytovat náměty, rady, ale také přiložit ruce k dílu při pozdější výstavbě v akci Z. V nově postavené budově bylo dostatek místa pro všechny ordinace. Pro 2 obvodní lékaře, rozsáhlou dětskou ordinaci, dva stomatology, gynekologa, lékárnu a rehabilitační oddělení.

Po odchodu do důchodu byla Zorka stále čilá s mnoha zájmy a častými procházkami v parku i blízkém okolí, později již používala své finské hůlky.

Myslím, že důležitou roli v jejím životě hrála víra, pravidelně se účastnila mší v hlubockém kostele v neděli i o církevních svátcích.

MUDr. Zora Jakubíčková zůstane v myslích a srdcích svých pacientů, kteří na ni vděčně vzpomínají.

Platí o ní citát: Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet. Kdo ve mne věří, i když zemře, žije.

Odpočívej, Zorko, v pokoji.

Jan Reban

ROZLOUČENÍ

Dne 23. března 2021 jsme se rozloučili s dlouholetou členkou Ženského pěveckého sboru Závíš, s paní MUDr. Zorou Jakubíčkovou.

Paní doktorka Jakubíčková zpívala v Závíši druhý hlas. Skromná, nenápadná, usměvavá zpěvačka se stoprocentní účastí na zkouškách a koncertech. Byla příkladem pěvecké a medicínské symbiózy. Chodila s námi do Závíše a některé naše zpěvačky ji zase navštěvovaly v její ordinaci jako svou pečlivou paní doktorku.

Poslední léta už s námi aktivně ve sboru nezpívala. Nenechala si však ujít jediný Závíšov hlubocký koncert. Naše oči ji vždy našly jako posluchačku mezi ostatním publikem.

Vážená paní doktorko,

loučíme se s Vámi nejen jako se zpěvačkou, na kterou jsme se mohly vždy spolehnout, loučíme se s Vámi i jako s laskavou a upřímnou paní, jejíž příkladné životní postoje a svědomitou práci jsme vždy obdivovaly.

Za Ženský pěvecký sbor

Mgr. Milena Horníková, sbormistryně

VORY NA VLTAVĚ

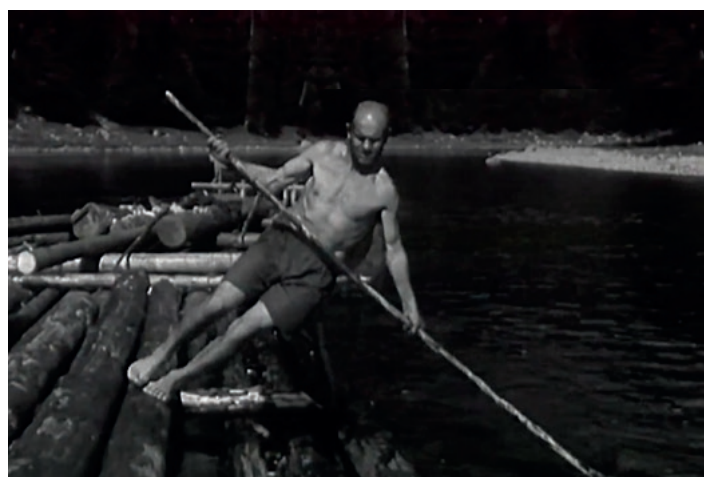
Z řek už vory skoro zmizely, objevit by se ale mohly v UNESCO. Česko spolu s dalšími státy usiluje o zápis vorařství na seznam nehmotných památek. Administrativu má hotovou, čeká se na ostatní. Žádost podávají i Polsko, Německo nebo Španělsko. Stihnout to musí do konce března.

Dokument o vorařství vysílala Česká televize v březnu, a samozřejmě se tato tematika dotýká i Spolku Vltavan Purkarec. Ten se stará o to, aby historie vorařství nadále žila a přinášela lidem okolo řeky Vltavy radost i poučení.

Zda se zápis do UNESCO podaří, bude známo v roce 2022.

Krátký film najdete na odkazu:

<https://www.facebook.com/CT24.cz/videos/1538727503134894>

JAK PŘÍSPĚT ADÉLCE?

1. přes vaši banku načtením QR kódu viz fotka a částku si libovolně změnit
2. zasláním Vámi zvolené částky na číslo účtu 277798035/0300, do poznámky uveďte: Adélka
3. Zakoupením mapičky v Knihkupectví Olgy Trčkové u Domova důchodců. Od 2. dubna do 30. května přijďte navštívit naši velikonoční stezku na Hlubokou
4. uhrazením startovného v jedné z dobročinných aktivit

Podrobnosti k jednotlivým aktivitám naleznete na www.velikonocenahluboka.cz

Aktuální informace sledujte také na fcb profilu Velikonoce na Hluboké

Děkujeme za příspěvní dobré věci!

QR Platba

VÝTĚŽEK BUDE VĚNOVÁN DO CHARITATIVNÍHO PROJEKTU ŘETĚZ NADĚJE, který v letošním roce podpoří 4letou Adélku z Bavorovic.

Záštitu nad Velikonocemi na Hluboké převzal starosta a senátor Ing. Tomáš Jirsa.

Stezka za obřími kraslicemi – 2. dubna – 30. května 2021

Dlouhodobá expozice obřích kraslic umístěných na třech různě dlouhých okruzích. Mapa s umístěním vajec **bude k dispozici** po 2. dubnu v Knihkupectví paní Olgy Trčkové.

Dobročinný běh – 5. dubna – 30. května 2021

Virtuální běžecký závod na 8,5 km. Trať vede zámeckým parkem a okolím Hluboké. Výsledky budou zaznamenány pomocí mobilní aplikace a zapisovány do tabulky nejlepších. Výhodou je možnost startovat kdykoliv ve stanoveném období a každý závodník má libovolný počet pokusů.

Dobročinný canicross – 5. dubna – 30. května 2021

Virtuální běžecký závod se psem na 6 km. Trať je umístěna do okolí Munického rybníka.

Rodinná hra s mapou – 2. dubna – 30. května 2021

Zábavná hra s mapou, na jednom z okruhů stezky za obřími kraslicemi. V průběhu hry se bude luštit tajenka a plnit další vložené úkoly.

VELIKONOCE 2021 NA HLUBOKÉ

Od velikonoční neděle až do konce května zase budeme moci hledat v okolo Hluboké všech sedmadvacet umělecky zkrášlených kraslic.

Proč? Protože tradice je třeba dodržovat, i když je třeba trochu přizpůsobíme situaci.

Stezka za velikými kraslicemi nás zavede letos do odlehlejších, ba zastrčených hlubockých koutů. „Abychom dodrželi nutná opatření, která v souvislosti s nouzovým stavem panují, rozhodli jsme se tento rok rozmístit vajíčka mimo centrum obce,“ vysvětlila hlavní organizátorka akce paní Valerie Chromá z Hope 4 you z.s.

„Letošní oslava příchodu jara v Hluboké nad Vltavou, s níž je výstava kraslic spojena, přeje, podobně jako loni, spíše introvertům. To však neznamená, že budou návštěvníci města ochuzeni o zážitek z organizovaných her či doprovodných běhů. Vše jsme přizpůsobili současným pravidlům. Například běžecké okruhy si budou moci endorfinoví nadšenci zaběhnout kdykoliv s pomocí aplikace, která jim určí správnou trasu,“ doplňuje vynucené změny Jan Vlasák.

„Velikonoce na Hluboké jsou od začátku součástí charitativního projektu Řetěz naděje, který pomáhá potřebným. Ani letos se, i přes všechna úskalí, této idey nechceme vzdát. Z výtěžku bychom rádi uhradili čtyřleté Adélce Křiváčkové z Bavorovic, která se narodila s rozštěpem páteře, rehabilitace. Její silný příběh nás doslova dojal,“ popisuje myšlenku projektu a dodává své odhodlání pomáhat Petr Mach.

„Město Hluboká nad Vltavou je pyšné na to, že v něm žijí lidé, kteří ve svém volném čase vymýšlejí nápady, jak zlepšit život občanům a zpříjemnit pobyt návštěvníkům našeho městečka. I proto jsme od počátku hrdým generálním partnerem akce Velikonoce na Hluboké,“ dodává starosta města Ing. Tomáš Jirsa.

ADÉLKA JE ZÁŘIVÁ DUŠIČKA

KOMU BUDE PATŘIT VÝTĚŽEK LETOŠNÍ VELIKONOČNÍ DOBROČINNÉ SBÍRKY?

Se čtyřletou Adélkou se osud vůbec nemazlil. Narodila se s nejhorší variantou rozštěpu páteře a s další přidruženou vadou. Lékaři rodiče varovali, že pravděpodobně nikdy nebude chodit. Jenže to ještě nikdo netušil, že Adélka je malá, ale statečná holčička, která se nedá. Bojuje a snaží se, protože maminka a celá rodina se jí věnují a snaží se její stav všemožně zlepšovat.

Když se osud zachová macešsky a lidé kolem jsou všímaví, rozhodnou se pomoci. V tom, co se nám děje, nejsme sami. Musíme umět pomoc nabídnout

a dávat, musíme ji také umět přijímat. Pokud je to upřímné, vždy je obojí zdrojem radosti, vděku a uspokojení. Pospolitost a lidské přátelství jsou velkým zdrojem síly. Stačí trochu odhodlání, aby i naší zásluhou Adélka mohla postupnými krůčky zlepšovat svůj stav.

Jak na to? Jednoduše. Také letos můžete přispět nákupem mapky, abyste našli všechna velikonoční vajíčka – mapku najdete v Knize vedle Domova důchodců na Hluboké. Přispět můžete také penězi přímo na účet...

Adélka má starší sestřičku Aničku, mámu a tátu a spoustu příbuzných a přátel. A letos na jaře přibudou další lidé z okolí, co také chtějí pomáhat. Od letošních Velikonoc bude mít Adélka tolik přátel, co na ni myslí v dobrém, že je ani nespočítá.

Povídali jsme si s holčičkami a jejich maminkou Janou Snopkovou.

JAK TO MAJÍ DĚTI?

Mohla by ses nám představit, Adélko?

Jsem Adélka, je mi 4,5 roku.

Jaká jsi? Veselá, usměvavá, jsi radši potichu, nebo upovídaná, trpělivá, nedočkavá?

Jsem chytrá, veselá, usměvavá, empatická, z počátku stydlivá a poté pěkně výřečná. Říkají o mě, že jsem Sluníčko. Ani moc nezlobím.

Koho máš nejradši?

Tatínka.

Co všechno umíš?

Umím si konečně sama sednout. Často používám větu – Až budu chodit, tak...

Co tě baví?

Baví mě společné dovádění se sestřičkou Aničkou. Moc se mi po ní vždycky stýská, když jsem na intenzivní neurorehabilitaci.

Co ti vždycky udělá radost?

Nejradši mám samolepky. A když přijde tatka domů z práce.

Jak bys podle tebe prožila svůj nejlepší narozeninový den?

Chtěla bych na oslavě hodně balónků, velký dort a svíčky.

Co ráda jíš?

Čokoládový dort. A vlastně úplně všechno.

O čem ráda čteš?

O zvířátkách. Nejradši mám kočky. A učím se anglicky.

Řekneš nám nějakou veselou příhodu ze života?
(Tak mě zrovna nic nenapadá, mám dnes horší den.)

A nějakou tvoji oblíbenou básničku na konec?

I'm a little snowman, look at me

These are my buttons, 1, 2, 3
These are my eyes and this is my nose
I wear a hat and scarf, brrr, it's cold...

Jsem malý sněhulák, podívej se na mě!
Tohle jsou moje knoflíky, 1, 2, 3.
To jsou moje oči a toto je můj nos
Nosím čepici a šálu, brrr, to je zima...

CO BY O ADÉLCE ŘEKLA JEJÍ SESTRA ANIČKA?

Adélka je moc šikovná, hodná a hezká.

NAJDI, VYMĚŇ, POPONES – NOVÁ HRA PRO TY NEJMENŠÍ

namalujte obrázek na kamínek jako Adélka a ten pak pošlete do světa, ať si putuje řízením náhody. Můžete jej vyměnit za některý z těch umístěných v okolí obřích velikonočních kraslic (a že jich tam bude!) na Hluboké.

JAK TO MAJÍ RODIČE?

Rodiče to mají s Adélkou těžké, musí s ní každý den cvičit, musí jí cévkovat, a protože nechodí, musí jí ve všem pomáhat.

K čemu bude dobrá léčba, kterou díky penězům z Velikonoc Adélka podstoupí?

Adélka má dobré předpoklady se postavit na vlastní nohy, proto je pro nás velmi důležité absolvovat neurorehabilitace několikrát do roka. Cena za roční rehabilitace Adélky se šplhá k 300 000. Dále musíme zajistit další pomůcky, které vozičkář potřebuje – mimo jiné třeba vertikalizační stojan, jídelní židličku, vozík – a dítě pořád roste. Dále třeba ortézy, cévky, pleny...

Co je v životě rodičů nejdůležitější ve chvíli, kdy zjistí, že se nebudou jen tak „obyčejně“ starat o miminko, ale že je čeká těžší úkol než ostatní...

Zkušenosti podobně hendikepovaných lidí a jejich rodin.

Kdo pomáhá? Rodina, příbuzní, „cizí“ lidé?

Nejvíce nám pomohla Adélky babička Anička. Ta se dokázala o Adélku postarat, když jsem se z těch všech Adélčiných diagnóz sesypala. A vím, že kdykoli jí požádám, moc ráda pomůže. Stejně jako druhá babička. A taky teta Jolanka.

V současné době jsem úplně v šoku, kolik dalších lidí chce Adélce pomoci, často aniž by nás vůbec znali!

Jsou české úřady empatické?

Jak které. Nejhorší je ta byrokracie a doba vyřízení – třeba vertikalizačního stojanu. Nejdřív si vyberete s fyzioterapeutem, který je vhodný. Požádáte lékaře o poukaz, zanesete na pojišťovnu. Čekáte. Když schválí – čekáte, až se vyrobí. My se dočkali za 6 měsíců. Když pomůcku (třeba vozík) potřebujete hned, nemůžete si dovolit tak dlouho čekat.

Kdo má zásluhy na zlepšení Adélčina zdravotního stavu? Rodiče, lékaři, fyzioterapeuti nebo i přírodní léčba, bylinky?

Adélka má reflux moči do ledvin. Z tohoto důvodu bere denně antibiotika jako zajišťovací léčbu a musíme 6x denně cévkovat. Právě kvůli tomu jsme s ní byli často hospitalizováni. Vyzkoušeli jsme úplně všechno. Měla záněty ledvin i 2x do měsíce. Úplně nás to vyčerpalo a i proto Adélka neměla sílu na pokroky. Nyní v kombinaci se zákrokem a vertikalizačním stojanem, který už konečně máme, to vypadá, že to funguje! Pak opravdu funguje rehabilitace. Teď nám moc pomáhá paní Vodičková, DiS. z Centra Spirála v ČB. Je to nadaná fyzioterapeutka. Chodíme k ní tak 3x týdně.

Jak může pomoci rodič sám sobě, jak dokáže překonat počáteční bezmoc a jak se z beznaděje „prokouše“ k naději?

Nezbývá než přijmout nepřijatelné a také pečovat chvíli jen sám o sebe. Stejně ale často pláču. Pláču ale i radostí, když si třeba nedávno Adélka sama prvně sedla.

Jak nejlíp vypravit dítě s handicapem do života?

Adélce pomůžeme nejvíce tím, že se jí pokusíme rozhybat. Začíná si uvědomovat svojí odlišnost, snad jí zvládne přijmout. Budeme se ze všech sil snažit jí to ulehčit.

Ti správní lidé, co pomůžou, se často objeví ve chvíli, kdy to nejméně čekáte... Je dobré, umět mluvit o svých starostech s ostatními?

Chvilí trvalo, než jsme dokázali otevřeně o našich problémech mluvit. Tato akce pro Adélku nebyla z naší iniciativy, ale právě sdílení našeho trápení s přáteli nás dovedlo až sem. A jsme za to moc vděční. Velmi nám to ulehčí celou naši situaci.

Má péče o handicapované dítě také pozitivní stránky?

Adélka je božská. Naučila nás pokoře. Vážíme si maličkostí, které jsme před tím neviděli.

Představujete si, jaká bude Adélka, až bude dospělá? Možná si zvolí povolání, jako to udělali někteří doktoři, či lidé z jiných pomáhajících profesí...

Snažíme se žít tady a teď, protože minulost je jen pouhá vzpomínka a zítřek pouhý sen. Moc si přejeme, aby Adélka byla v dospělosti samostatná.

Uděláme pro to vše, co bude v našich silách. A díky všem, kdo nám pomáhají, dokážeme být ještě silnější!

MALÍŘSKÉ PRÁCE

MJ malíř firma fungující již přes 11 let Vám nabízí veškeré malířské, natěračské práce, tapetování i fasády. Konzultace a rozpočet je zdarma.

Rychlé vyřízení v rámci volných termínů. Cena za m2 se liší prací a individuálním přístupem k zadané zakázce.

Můžete navštívit můj FB profil MJ Malíř a podívat se na ukázky mé práce.

Tel. +420 728 620 806.

Martin Janák, Zářečí 475, 39165 Bechyně
e-mail: MartinJanak156@seznam.cz
FB: MJ malíř

PŘIJMEME PRACOVNÍKY/CE DO VÝROBY

- * jednosměnný provoz
- * zaměstnanecké bonusy
- * závodní stravování
- * týdenní pracovní doba 37,5 hod.

Místo výkonu práce Hluboká nad Vltavou

Životopisy zasílejte na : info@hwfcz.eu , Tel.: 387 020 911
HOLZWARENFABRIK K.S. www.hwfcz.eu

PRODEJ SLEPIČEK

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska. Stáří 16 – 20 týdnů, cena 185 – 229 Kč/ ks

PRODEJ: 20. DUBNA 2021

Hluboká n/Vlt. u vlakového nádraží (poblíž SOŠ) – 15.35 hod.
Výkup králíčích kožek – cena dle poptávky. Info: Po-Pá 9.00-16.00 hod.,
tel. 601 576 270, 728 605 840, www.drubezcervenyhradek.cz

JARNÍ VÝPRODEJ

Začínáme v dubnu!

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBRIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- Nejlevnější, čerstvá*
- **MULČOVACÍ KÚRA**

ČISTÉ TEPLLO PRO VÁS DOMOV

EKOPALIVO

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrná u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: + 420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

5,5 Kč / Kg

Naše ceny

jsou postavené na hlavu
tak toho využijte

Nejvýhodnější cena v roce 2021

brikety RUF

4,9 Kč / Kg

brikety PINI KAY

5,5 Kč / Kg

noční brikety

materiál rašelina

4,7 Kč / Kg

Vrbenská 2083 | 370 06 České
www.pelety-cb.cz | info@pelety-cb.cz

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY PALIV od 1. 4. do 31. 5. 2021

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

Ředitelem komplexního kardiovaskulárního centra Nemocnice v Českých Budějovicích je MUDr. Ladislav Pešl. Žije u nás na Hluboké, a tak jsme využili jisté protekce a přijeli jsme se přesvědčit, jestli se péče v době covidu na odděleních nemocnice nezastavila. Budějovické kardiocentrum je špičkové pracoviště s výbornou pověstí, navíc aktuálně pracuje s nejmodernějším modelem medicínského přístroje v Česku, zn. Philips, který při potřebných výkonech velmi pomáhá.

Náš laický pohled do místa, kde vám „vyřeší“ infarktový problém téměř na počkání, nebyl odborný, ale rozhodně je plný obdivu. Technika i znalosti lékařů jdou stále dopředu. Co dřív bylo nemožné, je dnes rutina. Lékaři specialisté se díky tomu musí trvale učit nové postupy – ano, po celý profesní život. Moderní technika jim jde v patách a vždy je dožene novým, dokonalejším řešením problému. A pacient se tady cítí díky personálu, který nejenže zvládá profesionálně své řemeslo, ale dokáže vzbudit důvěru v dobrý výsledek, klidně a bezpečně.

Mohli jste si prohlédnout pracoviště, kde je srdce na prvním místě, a položili MUDr. Pešlovi pár otázek.

Nelitují dnes lékaři jiných specializací, že se nestali virology či imunology?

Nedomnívám se, každý z lékařů si hned na začátku profesní dráhy svou specializaci vybírá dobrovolně, vybírá si tu, která je mu blízká, v té se dále vzdělává a v průběhu profesních let dále sbírá zkušenosti, které se nedají nastudovat ze skript či učebnic. A samozřejmě vybrané profesi a specializaci obětuje mnohé ze svého osobního života, zejména času na úkor koníčků, často i rodiny. V konečném důsledku tak vzniká velmi hluboký vztah ke svému oboru. Na tom pandemii Covidu a její momentální publicita nemůže nic změnit. Je asi dobré na tomto místě říci, že podobné úsilí, se kterým se dnes setkáváme u snahy vypořádat se s Covidem, běží celá léta a desetiletí napříč všemi medicínskými obory i u dalších nemocí, často i pro společnost závažnějších, jen se o tom tolik nepíše.

Zvládá budějovická nemocnice nápor covidových pacientů?

Ano, zatím bezproblémově zvládá. Je to zejména díky obrovské obětavosti všech zaměstnanců nemocnice, velmi dobré organizaci chodu nemocnice a skvělé spolupráci všech oddělení navzájem. Dynamicky podle potřeby jsou vyčleňovány vhodné stanice různých oddělení čítající 20-30 lůžek pro pacienty s COVID. Současná třetí vlna je zatím nejsilnější, kdybyste se však zeptala, co je v naší nemocnici nejslabším článkem v jejím zvládnutí, neměl bych Vám co odpovědět, zatím vše běží dobře.

Jak covidová situace ovlivnila provoz na Vašem pracovišti?

Kardiocentrum v každé vlně vyčleňuje 35 lůžek pro středně těžké pacienty s COVID, ve třetí vlně poskytlo navíc 7 lůžek s ventilátory pro „necovidové“ pacienty, kteří by za normálních okolností leželi na ARO. Důvodem je skutečnost, že celá kapacita ARO je nyní vyčleněna těm nejtěžším pacientům s COVID, kteří musejí být napojeni na umělou plicní ventilaci. Část lékařů a sester kardiocentra je vyčleněna pro potřeby infekčního oddělení. V mimopracovní době chodí lékaři a sestřičky kardiocentra, stejně jako celé nemocnice, ještě navíc vypomáhat s očkováním veřejnosti.

Můžeme i srdeční choroby přirovnat svým rozsahem k pandemii? Nakažlivé nejsou, ale uvádí se, že téměř třetina Čechů zemře na nemoci srdce.

Ano, již 10 let hovoříme o pandemii chronického srdečního selhání. Srdečním selháním rozumíme stav, kdy srdce pozbývá své čerpací funkce, nejdříve při námaze, později i v klidovém režimu. Jeho příčin je mnoho, jednou z nejčastějších je ischemická choroba srdeční. A právě mimořádně úspěšná léčba ischemické choroby srdeční pomocí koronárních stentů či koronárních bypassů v posledních 20 letech vedla k tomu, že se dnes pacienti dožívají průměrně 80 let. Neumírají v šedesáti, jako dříve, protože přežívají své infarkty, nebo je vůbec nedostávají, jsou ošetřeni ještě dříve, než infarkt udeří. Každý prodělaný infarkt myokardu však oslabuje více nebo méně čerpací funkci srdce, a to zejména v závislosti na tom, jak rychle byla pacientovi poskytnuta adekvátní lékařská péče. Následkem jednoho či více infarktů je potom chronické srdeční selhání.

Odložit léčbu infarktu nelze. Doufám, že jste nezaznamenali případy, že by pacienti z obav před covidovou nákazou zanedbali akutní stav?

Bohužel ano, vidíme to jasně ze statistik každoročně prováděných počtů direktních angioplastik u akutních infarktů myokardu. Důvodů je samozřejmě opět více, jedním z nejčastějších je obava pacientů volat si záchranku a jet do nemocnice, ať už z důvodu, že nechťejí obtěžovat přetížené zdravotníky, anebo z důvodu, aby se v nemocnici nenakazili.

Kardiocentrum v budějovické nemocnici bylo vybudováno v roce 1998, takže už přes dvacet let zajišťuje komplexní péči při nemocích srdce. Za tu dobu získalo výbornou pověst. Jak se Vám to povedlo?

Kde je vůle, tam je cesta. Dobře si pamatuji, když jsem na počátku devadesátých let nastoupil do českobudějovické nemocnice a přivezli kriticky nemocného pacienta, jak těžce a zdoluhavě jsme dojednávali jeho transport na některé z pražských kardiocenter. A absolvovat cestu sanitou do Prahy v kritickém stavu není žádný med, někteří

pacienti při transportu také zemřeli. Není tedy divu, že se zrodila myšlenka na vybudování kardiocentra v Českých Budějovicích. Spádová oblast byla velická a do Prahy daleko. Od nápadu k dobrému výsledku však vede dlouhá cesta. Je zásluhou tehdejšího vedení nemocnice v čele s MUDr. Bouzkem a Ing. Švejdu, že se podařilo prosadit tuto myšlenku v odborných společnostech, na ministerstvu zdravotnictví, u zdravotních pojišťoven a vše medicínsky, organizačně, ekonomicky a zejména finančně připravit tak, aby záměr byl úspěšný. To bylo to A v letech 1996 – 1998. To B, čímž myslím těch následujících dvacet let, bylo šancí na moderní, komplexní a především funkční kardiocentrum v jižních Čechách udržet a nepromarnit. A o to se každodenně staralo a stará jak vedení nemocnice, tak cca 40 lékařů kardiologie a kardiochirurgie spolu s přibližně 160 sestřičkami. Byly to tisíce nápadů za těch 20 let, jak vylepšovat péči o kardiaky v kraji. Jak poskytnout co nejrychleji adekvátní péči obyvatelům i té „nejzapadlejší“ vesničky v kraji. Jak organizovat spolupráci mezi jednotlivými zdravotnickými zařízeními v kraji, jak například urychlit transport pacientů s akutním infarktem myokardu k primární léčbě do kardiocentra. A ruku v ruce s tím, jak udržet veškerou tuto péči ekonomicky neztrátovou.

Kardiocentrum pod Vaším vedením poskytuje pomoc pacientům z celého Jihočeského kraje?

Ano, základní spádovou oblastí našeho kardiocentra je celý Jihočeský kraj, pro některé speciální typy výkonů však bereme pacienty z celé republiky.

Můžete pojmenovat spektrum výkonů, které v kardiochirurgii děláte?

Na tuto otázku je velmi jednoduchá odpověď, provádíme kompletní spektrum kardiologických a kardiochirurgických výkonů vyjma transplantací srdce. Ty jsou soustředěny v republice do Prahy a do Brna, a to z toho důvodu, aby počet provedených operací v transplantačním centru byl dostatečný a operační výkon se mohl stát rutinou. Právě tato rutina dává pacientům největší šanci na nekomplikovaný průběh transplantace.

Kolik pacientů ročně projde Vaším pracovištěm?

V kardiocentru je ročně hospitalizováno kolem 6000 pacientů, desítky tisíc pacientů jsou vyšetřeni nebo ošetřeni ambulantně.

Pacienti oproti minulosti přibývají, nebo už se projevují tendence starat se o své zdraví, prevenci a zdravý životní styl?

Bohužel zatím tento trend nepozorujeme. Zdravý životní styl je v dnešní době doménou dvaceti – až čtyřicetiletých. A první vlna manifestace koronární aterosklerózy, např. akutní infarkt

myokardu, přichází právě až ve čtyřiceti letech. Uvidíme, jak bude situace vypadat za dalších deset, dvacet let. V každém případě se nám však za posledních třicet let díky pokroku v medicíně a dostupnosti péče prodloužila doba dožití o cca dvacet let. A to je pravděpodobně i ten hlavní důvod, proč pacientů zatím stále přibývá. Když kardiocentrum vzniklo v r. 1998, běžně jsme vyšetřovali a ošetřovali pacienty s datem narození ve třicátých letech minulého století, tedy šedesátileté. A dnes, po dvaceti letech léčíme tyto pacienty pořád, jen jim je již osmdesát.

Když už nás postihne infarkt, jde o čas, hraje se o minuty. Čím dřív se člověk dostane do nemocnice, kde takovou léčbu zvládají, tím vyšší šanci na uzdravení pacient má. Platí nějaké pravidlo, jak poznat, že jde o infarkt a že nebudeme v nemocnici obtěžovat zbytečně?

V medicíně nic neplatí stoprocentně. Například 5 – 10% infarktů proběhne bezpříznakově nebo s příznaky, které určitě neukazují na srdeční původ obtíží. Mezi charakteristické příznaky akutního infarktu myokardu patří zejména setrvalá bolest na hrudi tlakového nebo pálivého

charakteru, která se šíří směrem do krku, levého ramene a levé paže, někdy však mezi lopatky nebo do nadbřišku. K ostrážitosti by měl vést také fakt, že jde o bolest novou, doposud neznámou. Může být provázena pocitem dechové tísně, pocením, někdy zvracením. Pokud takováto bolest trvá v klidu 20 minut, neměl by dotýčný dále otálet se zavoláním záchranky. V České republice si pacienti s akutním infarktem volají záchranku zpravidla až po 2 hodinách od vzniku bolesti, to je zbytečně pozdě. Je třeba vědět, že téměř polovina všech pacientů s akutním infarktem zemře doma právě během těchto dvou hodin. Pokud by si ovšem pacient s akutním infarktem zavolal záchranku již po oněch dvaceti minutách od začátku trvání bolesti, klesá pravděpodobnost jeho úmrtí na pouhých 4%. Rovněž poškození srdečního svalu je při včasné léčbě mnohem menší a umožňuje pacientovi po infarktu žít stejně kvalitním životem jako před infarktem.

To zní opravdu optimisticky. Navíc budějovickým Kardiocentrem projde každý rok velké množství pacientů a lékaři tu provedou vysoký počet zákroků. To také znamená, že pacienti přicházejí do rukou

velmi zkušenému týmu zdravotníků. Lékaři, kteří operují každý den, jsou ve svém oboru špičkoví. Zůstávají u nás na jihu Čech, nebo odcházejí za prací do zahraničí? Máte dobře fungující tým, na který se můžete spolehnout? Ano, s čistým svědomím mohu říct, že se na tým českobudějovického kardiocentra mohu stoprocentně spolehnout. Po dvaceti letech své existence patří českobudějovické kardiocentrum jak k jednomu z nejvýkonnějších v celé republice, tak i těm respektovaným v odborných kruzích. S výjimkou dvou začínajících lékařek a dvou nelékařských zdravotníků si nepamatuji za celých dvacet let, že by někdo odešel pracovat do zahraničí. Odchod lékařů do zahraničí není problém českobudějovického kardiocentra.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám a celému Kardiocentru další úspěchy, které přinesou prospěch pacientům. Rádi bychom poděkovali zdravotníkům za jejich lidské nasazení a profesionalitu v době, kdy si konečně alespoň část národa uvědomuje, jak potřebné je mít kvalitní zdravotnictví a jak hodně je to „o lidech“. Hlubočáci jsou na Vás pyšní.

KARDIOLOGIE JE SAMOSTATNÝ LÉKAŘSKÝ OBOR, V MINULOSTI VYČLENĚNÝ Z VNITŘNÍHO LÉKAŘSTVÍ, ZABÝVAJÍCÍ SE DIAGNOSTIKOU A TERAPIÍ ONEMOCNĚNÍ SRDCE A CÉV...

Angioplastiky koronárních cév a implantace stentů

Srdeční sval (myokard) je stejně jako každý orgán v těle vyživován příslušnými tzv. věnčitými neboli koronárními tepnami. Běžně jsou přítomny dvě koronární tepny – levá a pravá, které se dále větví a jejichž velikost je individuální. Zajišťují přívod okysličené krve a živin srdeční svalovině, což je nezbytně nutné pro její správnou činnost.

Co je to ischemická choroba srdeční?

Jedná se o nejčastější a z hlediska populace jistě nejvýznamnější srdeční onemocnění, v důsledku kterého dochází téměř k polovině z celkového počtu úmrtí. Vzniká především v důsledku kornatění neboli aterosklerózy věnčitých tepen, což způsobuje postupné zužování, případně až uzávěr jejich vnitřního průsvitu.

Pokud je přívod krve těmito tepnami k myokardu omezen nebo dokonce přerušen, dochází ke vzniku bolestí na hrudi zvaných angina pectoris, v krajním případě pak k infarktu myokardu, jehož příčinou je náhlý uzávěr koronární tepny s odumřením srdeční svaloviny v regionu touto tepnou zásobeném.

Jaké jsou možnosti léčby onemocnění věnčitých (koronárních) tepen?

Mimo medikamentózní léčbu a odstranění, nebo alespoň snížení rizikových faktorů, je možno zlepšit průtok krve srdečním svaem dvěma způsoby:

- katetrizační cestou – perkutánní koronární intervencí neboli koronární angioplastikou
- chirurgickou cestou – provedením operace – tj. překlenutí nebo obejítí – „bypass“ zúženého místa žílou nebo tepnou

Perkutánní koronární intervence - PCI

PCI spočívá v roztažení nebo zprůchodnění postiženého místa věnčité tepny balónkovým katétre – cévkou, na jejímž konci je miniaturní roztažitelný balónek. Je to moderní metoda, účinná nejen u chronických a dlouhodobě stabilních koronárních postižení, ale též v léčbě akutních koronárních příhod (především infarktu myokardu), kde je zkušeným katetrizujícím lékařem prováděna často jako život zachraňující výkon.

Nafouknutím balónku dochází k rozšíření (dilataci) postižené tepny, poté se balónek sfoukne a stáhne vodící cévkou ven. Dilataci lze dle potřeby opakovat. V případě uspokojivého nálezu výkon v této fázi končí, v současné době u většiny procedur je do postiženého místa implantován intrakoronární stent.

Poslední špičkový model přístroje, který je vybaven jak na neurologické záležitosti, cévy končetin, břišní aortu, na celý cévní systém, umí kontrolovat a definovat přesné individuální řešení problému pacienta.

Druhá věc, která je hodně důležitá, je jednoduchost a rychlost léčby. Oproti stávající praxi nastříknutí tepny a protažení drátkem tam a zpátky, kdy lékaři zjišťovali významná zúžení v tepně, přístroj mnohem lépe vyhodnotí, dokonce i sám předvidá vývoj situace dopředu a vytvoří příklad „virtuální plastiky“ na míru dotyčného pacienta. Neomylně doporučí řešení, které nejlépe ošetří problém cévy u dotyčného pacienta. Přístroj tak rozhodne za lékaře, který segment cévy je nutné ošetřit, co vyřeší celkový problém dotyčného. Doktoři tak mají možnost vidět víc, než do té doby vidět mohli – před očima jim obrazovka počítače promítne reálný film. Pacient se tak stává zcela průhledným a viditelným v podrobném detailu funkce a tepu céva žilního systému.

Díky CT vyšetřovací metodě a vytvoření 3D modelu dotyčného problému pacienta, je možné model vsadit do živého obrazu modelu. Počítač pak ukáže přesný úsek, naznačí jak a přesně do jakého úseku zavést stent nebo chlopeň.

ČEHO JSME SI V NEMOCNICI VŠIMLI...

Zjistili jsme, jak si odborníci vybírají ty správné přístroje ke své praxi...

Od toho jsou například lékařské kongresy, kde se prezentuje to nejlepší a špičkové pro určitý medicínský obor, novinky v technologiích. Právě to jsou okamžiky, kdy mohou odborníci z různých pracovišť a různých zemí diskutovat a sdělovat si zkušenosti, zjišťovat, co a jak kde dělají a co jaké přístroje umí. A tak pokud se objeví nějaký model lékařského přístroje, který splňuje požadavky určitého pracoviště, usilují o jeho pořízení, aby jejich oddělení přinesl co největší užitek.

Viděli jsme, co všechno umí nový kardiologický přístroj...

Na obrazovce počítače můžete vidět tepající cévy, žíly a bijící srdce autentických pacientů kardiocentra. Konkrétní nálezy v delším časovém období, takže je možné porovnávat změny, ke kterým dochází třeba po deseti letech... Člověk přijde s neurčitými obtížemi, bolestí u srdce, zadýcháváním při námaze, ale dokonalý přístroj se dokáže podívat „dovnitř“ a v přímém přenosu ukázat, proč tomu tak je. Na které cévě a v jakém místě je například zúžení, které problém způsobuje. Neomylně a na milimetry přesně navede lékaře k místu, kde mají zasáhnout, a určí, jak umístit stent, roztáhnout cévu, aby krev zase mohla správně proudit k srdci. Vidíte nejen aktuální uzávěr tepny (infarkt), ale jsou zřejmá i další místa, nerovnosti a hrozící budoucí problémy na cévách). To umožní zasáhnout i preventivně, což je lepší varianta, než aby dotyčný za rok musel přijít znovu s dalším problémem. Umístění stenty už nás přejíjí, s tím si nemusíme dělat obavy.

Nový Philips je přístroj pro „začátečníky“. Polopaticky vám řekne, co přesně máte udělat. Předchozí roky lékaři museli využívat k umístění stentu zkušenosti, metodu pokus omyl, a třeba i opakovaný opravný zásah, aby se trefili do přesného místa problému. Tohle přístroj zásadně vylepšil. Důvěra v techniku je obrovská, nemýlí se.

Péče ve zdravotnictví je otázka peněz.

Je moudré, když si pořídíte přístroj sice drahý, ale kvalitní, a zorganizujete jeho provoz tak, abyste ho využívali v co největší míře denně od rána do večera. Proto tady s přístrojem pracují 12 hodin denně. Aby si na sebe „vydělal“ a nestál bez užitku. Po čase ho pak zase nahradí další, ještě dokonalejší a modernější.

Stavy s akutním problémem srdce, není dobré nechat čekat do rána... Proto jsou tady přístroje i lidé pořád „v akci“.

Co si vybrat?

Kardiologie je alternativou ke kardiochirurgii. Odborníci se ale u mladšího člověka, který

přijde s potížemi, snaží raději využívat stenty, než operovat. Katetrem dosáhnou až k srdci a na pochybná místa v krevním řečišti stenty umístí. A zázrak se koná, krev proudí tak, jak má, potíže zmizí.

Kardiochirurgie naopak musí pacientovi otevřít hrudník a všechny zúžená nebo uzavřená místa v žilním nebo tepenném řečišti, přemostí. To znamená, že udělá bypass. Bypass je dobrý, vyřeší třeba více zúžení najednou, ale... zase se nedá opakovat často...

Statistiky nás přesvědčují, že operace srdce bypassy i zásahy stenty výrazně prodlužují život. Průměrná doba života narostla u těchto onemocnění z nějakých 60 do 81 let, to jsou ty zásluhy pokroků v medicíně.

A věk kolem osmdesátky už opět přináší práci pro kardiology. Když se dříve udělané bypassy zanesou a zúží, kardiolog vejde dovnitř koronárním systémem a trpělivě začne „roztahovat“ problémová místa. Stejným způsobem se dá zpacifikovat aneurysma, protáhnete jím stent – rourku. Aneurysma, které hrozí tím, že by mohlo prasknout jako nebezpečná zduřenina na cévě, prostě odumře, stane se z něj neškodné vazivo a skrz něj krev bezpečně proudí dál.

To všechno jsou zásahy hodně individuální, nikdy to není stejné, tak jako žádný pacient není stejný, tak žádný stent není stejný. Stejně tak instrumentarium, použité nástroje a materiály, udělalo za posledních 20 let obrovský skok, prošlo ohromným rozvojem, a je neporovnatelné s tím, co bývalo.

Kdo vyhraje?

Všichni, kdo se o sebe starají. Nepopíratelně mají velkou zásluhu dobří praktičtí lékaři, kteří kontrolují své pacienty s vysokým tlakem a správně je vybaví pilulkami.

Dnes je možné udržet ve zdraví lidi, kteří by dřív přežili jeden dva infarkty, a srdce by jim buď významně zesláblo, anebo nepřežili. Dnes překlenou šedesátí období do 80 let svého věku v péči kardiologa v pohodě a ve zdraví. V současné době se léčí lidé po pěti sedmi infarktech a dožívají se vyššího věku. Ale protože se mnohem více lidí než dříve dožívá 80 let, ve vyšším věku pak přibývá další častá komplikace – poškození aortální chlopně. Protože to je na srdci velmi namáhané místo. Klasická operace s vložením nové chlopně je pro pacienty nad 80 let náročná. A tak se zase našla metoda výměny chlopně podobně jako s umisťováním stentů – kardiologové jsou schopni vložit a usadit chlopeň katetrizací z třísla. Po zásahu lidé odcházejí z nemocnice po pěti dnech. Ročně jich v českobudějovické nemocnici takto ošetří 60 – 70, neúspěšně jen u jednoho nebo dvou lidí. Dobrý výsledek!

Medicína vyššího věku je nákladná, ale tak to je. Medicína je úspěšnější, prodlužuje životy a zákonitě tedy potřebuje více peněz.

Když už onemocní, tak raději u nás doma v Evropě...

Máme štěstí. Takle péče, tak nákladná, tak moderní, tak dokonalá v rámci současnosti a pro všechny pacienty...

Mají takovou výsadu všude? Samozřejmě, že ne. V západní Evropě, v Americe, zkrátka ve vyspělých zemích – tady si opravdu nemusíme nosit do nemocnice své povlečení ani svačinu.

V organizace péče a v léčbě infarktu patříme k nejlepším na světě. Děláme poctivě, co se dělat má – pacienta co nejrychleji naložit do sanitu a odvézt do některého pracoviště v dobře vytvořené síti kardiocenter. Máme výhodu malé země a dobře dosažitelných vzdáleností – maximálně do hodiny může být každý pacient tam, kde mu kvalifikovaně pomohou. A je dobré tam být včas – volejte sanitu, nečekejte, že „ráno to bude lepší“.

Takže si buďte jistí, že co se oddělení kardiologie týká, jsme v péči velmi dobře srovnatelné se špičkovými pracovišti vyspělých zemí západní Evropy. Dá se říct, že dosud péče nebyla extrémně limitována financemi. Je ale otázka, zda právě tato výhoda ve zdravotnictví brzy nezíská jiné kontury.

Budějovické kardiocentrum má erudované odborníky.

Sbírá dobré plody intenzivní a pilné práce, 20 let tady 30 doktorů dělá kardiologii naplno. Doplnování mladých generací lékařů je na špičkových odděleních velmi důležité. Své odborníky je nutno si vychovávat, je potřeba mít dost personálu správně věkově rozvrstveného, aby byl pořád postaven silný tým a měl v záloze doktory, kteří časem doplní odcházející generaci odborníků.

V medicíně se učíte hlavně tím, že toho ve své profesi „děláte“ hodně a koukáte pod prsty svým zkušenějším kolegům. Když si půjdte nechat odoperovat třeba jen slepé střevo, je vždycky lepší jít za tím, kdo má velkou denní operativu. Raději než za pány profesory, kteří zvládli pár operací, a sepisují o nich tlustou knihu.

DĚTI NA HLUBOKÉ SE V LÉTĚ NUDIT NEBUDOU!

CHYSTÁ SE DALŠÍ DOBRODRUŽNÉ LÉTO S HLUBOKOU V POHYBU

Letní tábory bývají každoročně vyhledávanou aktivitou, o příměstských táborech v režii spolku Hluboká v pohybu to platí dvojnásob. Pro děti má spolek vždy připraven pestrý tematický program, ve kterém si osvojují nové dovednosti, poznávají přírodu, cestují, hrají divadlo a sportují. Nejrychlejší zájemci o tábory navíc mohou získat cenové zvýhodnění. Pro předškoláky bude v provozu Montessori škola Děti v pohybu, která má připravené tematické týdny, otevřeny budou i jesle pro děti od 12 měsíců. O prázdninových programech jsme si povídali s Markétou Vejvodovou.

foto: archiv spolku Hluboká v pohybu

Prázdninové aktivity pořádané vaším spolkem se po těch několika letech již musely vrýt do povědomí i širší veřejnosti. Ale přece jen zkuste vše krátce představit nováčkům, těm, kteří o vás slyší úplně poprvé.

Náš sportovní a kulturní spolek Hluboká v pohybu každým rokem pořádá letní příměstské tábory pro děti, a to během celých letních prázdnin. Rozhodně však nechceme spadat do škatulky těch táborů, které slouží pouze jako prázdninové hlídání. Jsme hrdí na to, jak široké portfolio činností v současné době dětem umíme nabídnout. Využíváme k tomu přitom vše, co okolí Hluboké nabízí, spolupracujeme s řadou odborníků a provozů. Naší prioritou je, aby si děti z každého dne odnesly nové poznatky, aby zažily něco, na co budou v dobrém vzpomínat a co navíc obohatí jejich znalosti a dovednosti.

Můžete být konkrétnější? Na co se mohou děti těšit konkrétně v tomto roce?

I letos jsme připravili několik novinek. Jednou z nich je divadelní týden. Jedná se o příměstský tábor, který vyvrcholí pátečním představením pro rodiče a veřejnost. Vloni se nám osvědčil týden zaměřený na hudbu, a tak si malí příznivci hudby budou moci podobný týden užít znovu. První týden budeme objevovat krásy jižních Čech v rámci cestovatelského tábora. Pro velký úspěch pokračujeme i s týdnem rybaření a hned dvěma týdny přežití. Jedná se o skutečně nabitý program s exkluzivní náplní. S jeho organizací nám pomáhají kolegové z Armády ČR nebo rekreační středisko AMU Poněšice. Děti absolvují výuku na paddleboardu, budou se učit orientaci v přírodě, vyzkouší si sportovní střelbu, záchranu tonoucího, budou zdolávat lezeckou stěnu a další. Dále nebudou chybět ani pohádkové týdny a tábory zaměřené na sport. Na své si tak přijdou i příznivci karate a gymnastiky.

A co ti nejmladší? Jaký program máte připravený pro děti předškolního věku?

Během léta bude k dispozici i Montessori škola, a to i dětem, které ve školním roce naši dětskou skupinu nenavštěvují. Průvodkyně si připravily bohatý tematický program i pro ně. Současně budou v provozu naše nové jesle. Postaráno bude tedy o děti již od dvanácti měsíců.

Vraťme se ještě k táborům. Rodiče často vyhledávají cenově dostupné tábory, zvláště v dnešní době. Jdete tomuto požadavku naproti?

Samozřejmě, i přes nemalé náklady chceme, aby naše tábory byly co možná nejdostupnější, a to i po finanční stránce. Tentokrát bude možné uplatnit slevu 1.000 Kč přímo z našeho dětského klubu, a to na jakýkoliv tábor z naší nabídky, i opakovaně. Pokud by s námi dítě absolvovalo každý prázdninový týden, znamená to úsporu až 9.000 Kč! Případná zvýhodnění od města zatím letos nebyla ohlášena, ale z naší strany by bylo možné je dokonce kombinovat.

Co musím splňovat a jak mám postupovat, abych měl pro své dítě na slevu nárok?

Sleva je připravena pro 25 nejrychlejších

zájemců o naše letní tábory. Na slevu má nárok každé dítě mladšího školního věku – tedy takové, které právě absolvovalo první až pátý ročník ZŠ. Slevu poskytujeme z programu našeho dětského klubu, který zahájil činnost letos na jaře a který je podporován Evropskou unií. Podmínkou je vyplnění táborové přihlášky a současně přihlášky pro registraci do dětského klubu. Obě přihlášky jsou k dispozici na stránkách www.hlubokavpohybu.cz.

Žijeme v době covidové. Co když nakonec budou platit plošná vládní opatření?

V takovém případě je budeme respektovat a dodržovat. Pokud to bude znamenat snížení počtu dětí, budeme i zde postupovat dle toho, jak rychle se k nám děti přihlášily.

V případě, že by tábory byly znemožněny úplně, samozřejmě budou všechny poplatky rodičům vráceny. Věříme však, že námi provozované aktivity si budou děti moci nakonec i v tomto roce naplno užít, jak jsou zvyklé.

Podrobnosti a přihlášky najdete na www.hlubokavpohybu.cz

Aleš Dokulil

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2021

7. – 9. 7.
12. – 16. 7.
19. – 23. 7.
26. – 30. 7.
26. – 30. 7.
2. – 6. 8.
2. – 6. 8.
9. – 13. 8.
16. – 20. 8.
16. – 20. 8.
23. – 27. 8.

3 dny plné cestování – tábor pro děti od 6 let s poznáváním jižních Čech
Děti na startu – sportovní týden pro děti od 5 let
Dračí doupe – pohádkové dobrodružství pro děti od 5 let
Gymnastika – sportovní tábor pro děti od 6 let
Přežití I. – dobrodružný tábor pro děti od 8 let
Rybaření – environmentální tábor pro děti od 6 let
Kocourkov – pohádkové dobrodružství pro děti od 5 let
Karate – sportovní tábor pro děti od 5 let
Přežití II. – dobrodružný tábor pro děti od 8 let
Notování – hudební tábor pro děti od 6 let
Týden s divadlem – kulturní tábor pro děti od 6 let

S JAREM PŘICHÁZEJÍ „BATOLATA V POHYBU“

SKVĚLE POSTARÁNO BUDE I O VAŠE NEJMENŠÍ!

V minulém čísle Hlubockého zpravodaje jsme otiskli rozhovor s Karlou Peldovou, ve kterém zazněla první zmínka o dalším projektu spolku Hluboká v pohybu. Po představení nové pobočky Montessori školky je zde nyní její rozšíření zaměřené na děti ve věku již od 12 měsíců. Jesle s názvem „Batolata v pohybu“ budou plné objevování a pohybu a budou probíhat formou nepravidelné docházky v Hluboké-Zámostí. O podrobnosti se s námi podělila vychovatelka Tereza Štěpánová.

Mnozí rodiče mohou jesle považovat za zbytečné, pokud dokáží dětem zajistit hlídání jinak. Mají jesle nějaké výhody? Jaká je jejich role?

Cílem Montessori vzdělávání je rozvíjet přirozenou touhu učit se. A nejdůležitějším obdobím v životě dítěte jsou právě první tři roky. Dítě nasává vše jako houba. Jesličky jsou zaměřené na aktivity praktického života (jídlo a jeho příprava, péče o sebe, péče o prostředí), které obsahují řád a rytmus. Procvičováním praktického života rozvíjí dítě vůli, hrubou i jemnou motoriku a buduje si jistotu a sebedůvěru. Připravené prostředí probouzí v dětech zvědavost, aktivity jsou připraveny tak, že dítě přitahuje, aby si je samo prozkoumalo.

Jaké činnosti na děti čekají? Budou mít nějaký strukturovaný program?

V jesličkách budou mít děti svobodu volby a pohybu. Respektujeme však senzitivní fáze každého dítěte a nabízíme tak dítěti vhodné činnosti. Děti se učí, jak zacházet s křehkými věcmi, učí se dávat věci, kam patří, učí se starat o své věci, pečovat o rostlinky, o prostředí a také, jak napravit, když někomu ublížily. Nedílnou součástí v jesličkách jsou sportovní aktivity. Například schody, zrcadlo s madlem, ortopedické podložky, skluzavka a další. Vedeme děti k samostatnosti a zodpovědnosti.

Mohou děti rozšiřovat obzory i Vám jako pečující osobě? Může být to poznávání vzájemné?

Rozhodně – vždyť od batolat se můžeme tolik naučit! Třeba žít teď a tady. A to je jen jeden z mnoha důvodů, proč mě práce s tak malými dětmi naplňuje. Zatímco jdeme na procházku a v hlavě si děláme seznamy, co vše za den musíme stihnout, ony se zastaví a vnímají růst trávy mezi kostkami chodníku. Často zapomínáme na to, jak jsou batolata

schopná a jak věci pochyty bez úsilí. Jakmile jim připravíme prostředí, které poskytuje jasný řád, pravidla a stanovíme hranice, zajistíme jim tím pocit svobody a bezpečí.

Zdá se, že pro vás samotnou je práce v dětském prostředí zajímavou inspirací...

Ano, děti se staly důležitou součástí mého života, dá se říct, že mě provází během celého mého života. A to je možná důvod, proč jsem se rozhodla posunout o krok vpřed a zabývat se výukou Montessori, která ve mně vyvolala zájem. Moc ráda trávím čas s batolaty. Miluji jejich bezprostřednost, způsob, jakým projevují samy sebe, bez soudů, pochyb o druhých. Často se setkávám s názorem, že děti dokáží být velmi kruté. To však neplatí o dětech do věku 3 let. Nemyslím si to a moje osobní zkušenost potvrzuje, že nejsou úmyslně zlomyslní ani pomstychtiví.

Jak lze předejít tomu, aby se v dětech agrese neprobouzela v raném věku ani později?

Pokud se pokusíme vidět svět jejich očima, pochopíme, jak prostý může jejich svět být. Myslím, že je důležité u dětí rozvíjet především přímou komunikaci mezi sebou, zájem o druhé, obzvlášť bez moderních vymožeností, které ne vždy na ně mají správný a pozitivní vliv.

Kdy bude provoz jeslí zahájen?

Otevřeme pro vás hned, jakmile to vládní hygienická nařízení umožní. Provoz jeslí bude poté probíhat každý pracovní den v čase 8.00 až 12.30 hodin, v ceně bude zahrnuta svačina. Docházka bude dobrovolná, není podmínkou jesle navštěvovat každý den – pro nejvěrnější členy plánujeme různá zvýhodnění. Těšíme se na vás!

Více na www.hlubokavpohybu.cz

Aleš Dokulil

KDO JE TEREZA ŠTĚPÁNOVÁ?

Tereza má přes tři roky zkušeností jako hlavní trenérka karate se zaměřením na děti a mládež, trénovala i sportovní přípravku s dětmi již od jednoho roku věku. Má zkušenosti s vedením lekcí pro batolata a těhotné ženy, absolvovala kurz Montessori 0–3 u Simony Livorové. Má kladný vztah ke sportu, ke zvířatům a k přírodě, ráda vaří, cestuje a čte. Její oblíbenou literární tematikou je dětská psychologie.

Díky svým dosavadním zkušenostem se přesvědčila, že pomáhat dětem probouzet lásku k tvoření, poznávat svět kolem nás – jehož nedílnou součástí je i příroda a péče o ní – vede děti k rozvíjení mezilidských vztahů a dalších hodnot, které jsou pro utváření jejich osobnosti klíčové. Ráda u dětí rozvíjí především přímou komunikaci mezi sebou.

Od jara 2021 bude Tereza k dispozici vašim dětem každý všední den na adrese Pražská 676 (vedle Flopu).

foto: archiv spolku Hluboká v pohybu

NOVÝ ROZPOČET HLUBOKÉ CÍLÍ NA RESTART MĚSTA PO COVIDU

Optimistický a sebevědomý. Zřejmě tak by se dal nejlépe charakterizovat letošní rozpočet Hluboké nad Vltavou, který na svém posledním zasedání schválilo zastupitelstvo města. Cílem prorůstově koncipovaného rozpočtu pro rok 2021 je zřetelná snaha podpořit co nejrychlejší restart města po zkročení koronavirové pandemie a návratu do běžného života.

„Jsme si velice dobře vědomi obrovského potenciálu, kterým naše město disponuje a který dlouhodobě systematicky budujeme. Cestovním ruchem počínaje, podnikatelských prostředím, školstvím, službami, sportem a kulturou konče. To vše se s covidem prakticky zcela zastavilo. Už dlouho počítáme ztráty. Veškeré naše úsilí tak nyní směřuje k co nejrychlejšímu znovunastartování života na Hluboké. A to hned, jak to bude možné. Nevíme, kdy to bude, víme ale, jak to uděláme,“ konstatoval starosta Hluboké nad Vltavou a senátor Tomáš Jirsa.

Podle něho by se úspory v těchto oblastech mohly městu do budoucna vymstít. „Jde vesměs o rezorty, které si vlastními silami nemohou pomoci a pokud je nyní necháme ve štychu, můžeme nenávratně přijít o řadu důležitých aktivit, které dělají Hlubokou tím, čím je. Účinná pomoc místním organizacím, podnikatelům, spolkům a dalším subjektům, čili rychlý a úspěšný restart jejich aktivit, přinese efekt, který pocítí nejen návštěvníci, ale především místní obyvatelé v podobě dalšího zkvalitnění služeb ve městě,“ zdůraznil Jirsa.

Klíčovými slovy rozpočtu jsou příspěvky a investice

Městský rozpočet, jehož příjmovou část opticky vylepšují dlouhodobě plánované investice s podílem státu, počítá s celkovými příjmy ve výši přibližně 219,1 miliónu korun a výdaji zhruba 280,8 miliónu. Schodek cirká 61,7 miliónu korun pokryjí Hlubočtí z přebytku hospodaření z minulých let. Jinými slovy z vlastních zdrojů bez úvěrů.

Počet obyvatel Hluboké stále roste. Před třiceti lety zde žilo okolo čtyř tisíc lidí, dnes 5200. To samozřejmě vyžaduje investice do rozvoje městské infrastruktury. Sem patří například rozšiřování mateřské školy. Loni otevřela radnice na Hluboké novou třídu mateřinky a její letošní přístavba umožní další navýšení její stávající kapacity 170 míst o dalších 40. V plánu má město i dostavbu základní školy. Rozpracovaný má mimo jiné také projekt rozšíření domova seniorů. Po loňské komplexní sedmnáctimiliónové rekonstrukci Fügnerovy ulice se letos nového kabátu dočká ulice Ruská. Plánovaná investice dosáhne zhruba 14 miliónů korun. „Mezi největší letošní investice bude patřit sanace a rozšíření skládky komunálních odpadů, které zajistí možnost jejich ukládání pro dvě budoucí generace Hlubočáků,“ uvedl starosta.

Hluboká nad Vltavou = cestovní ruch

Radní Hluboké nad Vltavou David Šťastný v této souvislosti připomněl další významné investice do restartu a následného dalšího rozvoje cestovního ruchu, kultury a sportu ve městě. „Hlavní zdroje rozvoje Infrastruktury Hluboké generuje cestovní ruch. Díky zámku jsme destinací známou po celém světě, díky cyklostezce, řece Vltavě, rybníkům a sportovištím, významnou odpočinkovou lokalitou pro obyvatele z celého širokého okolí, samozřejmě především z Českých Budějovic. Ti všichni využívají služeb našich hotelů, restaurací, sportovišť či kulturních organizací. V rozpočtu jsou tedy vyčleněny prostředky na restart těchto služeb,“ řekl Šťastný.

Město například plánuje vyčlenit až 800 tisíc na 30% slevové ubytovací vouchery, které bude po vzoru krajské Jihočeské centrály cestovního ruchu nabízet prostřednictvím destinačního managementu Budějovicko-Hlubocko. Dokončí rozšíření Ferraty Hluboké u Vltavy ve směru na Purkarec, kterým vznikne nejdelší přírodní lezecká trasa v ČR. Pod mostem přes Vltavu vznikne deset novým mol, které významně rozšíří možnosti kotvení lodí v této části řeky. Kapacita zdejšího veřejného přístavu je už totiž prakticky naplněná.

Podle radního Hluboké Jindřicha Soukala v rozpočtu nechybí významná podpora sportu a kultury. „Na přímou podporu místních sportovních a kulturních aktivit město vyčlenilo šest miliónů korun. Tyto prostředky budou rozděleny jak na podporu činnosti jednotlivých organizací, klubů a spolků, které už delší dobu neměly šanci si cokoli vydělat, tak na podporu konkrétních akcí. Cílem je restartovat město se vším všudy a celém rozsahu tak, jako by žádný covid nikdy neexistoval. Otázkou pouze je, kdy to bude fakticky možné. My jsme na to připraveni,“ sdělil Soukal.

Město v rozpočtu nezapomnělo ani na pokračující znovuoživení Karlova hrádku u Purkarce, zříceniny gotického loveckého hrádku z druhé poloviny 14. století založeného Karlem IV. jako správního centra království v této oblasti. „Pokračovat budou další konzervační práce na zdech hrádku a v plánu je také rekonstrukce vstupního mostku. Pokud nám v tom covid nezabrání, tak dění na hrádku doplní i bohatý kulturní program,“ dodal Soukal.

Městský úřad Hluboká nad Vltavou, www.hluboka.cz

MILÍ RYBÁŘI,

s potěšením Vám přinášíme informaci, že byl zahájen online prodej povolenek. Povolenku na naše sportovní revíry si můžete zakoupit přímo na našem webu a zaplatit kartou. LOVU ZDAR!

Více se dočtete na <https://www.rybarstvihluboka.cz/produkty/sportovni-rybolov>.

Tel. 387 789 411, email: hluboka@rybarstvi.cz

Tým společnosti Rybářství Hluboká

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych jménem členů senior klubu poděkovat BAHÁ'Í komunitě v Hluboké nad Vltavou. Dne 28. února 2021 nám zástupci této komunity předali pro všechny naše členy dárkové balíčky. Každý náš člen tak obdržel jeden dárkový balíček, jehož obsahem byly 2 kusy respirátoru třídy FFP2 NR, certifikované Evropskou unií, a vlastnoručně vyrobené přání.

Na celém světě se užívá řada kalendářů, které se od sebe liší. BAHÁ'Í víra vyznává devatenáct měsíců v ročním kalendáři a k tomu jsou dny od 26. 2. do 1. 3. vedeny jako „Vsunuté dny“ (Ayyám-i-Há) a znamenají, že během všech těchto dnů se lidé veselí a obdarovávají sebe, své příbuzné

i přátele. Od 1. 3. tyto komunity drží půst, který trvá 19 dní. Nový rok je stanoven na 21. března, na den jarní rovnodennosti.

Dárkové balíčky pro nás připravovali žáci při mezinárodní škole v Hluboké nad Vlt., spolu se svými vedoucími. Přáníčka, vložená do balíčků připravovali s láskou, porozuměním, přátelstvím a přáním všeho dobrého lidem na celém světě. A za to jim ještě jednou děkujeme.

Za senior klub v Hluboké nad Vltavou

Ing. Marie Hanušová

DRUHÁ POMLÁZKOVÁ SBÍRKA

Organizátoři si již v loňském roce ověřili, že se dokážeme přizpůsobit aktuálním omezením a přesto neošidíme naše ženy a dívky o ozdravení čerstvě vyrobenou pomlázku namísto kupované vyndané z mrazicích boxů velkovýrobců. Každý kdo uměl a chtěl, mohl věnovat vlastnoručně vyrobenou pomlázku v nabídce těm, kteří jsou méně šikovní nebo neměli čas splétat proutky.

Mohli jste si jednu z vyrobených vybrat a přispět dobrovolnou částkou do kasičky. Kasička i sběr a prodej pomlázek probíhal až do Velikonočního

pondělí v Knihkupectví Olgy Trčkové u domova důchodců v Hluboké nad Vltavou. Vybrané peněžní příspěvky budou věnovány do charitativního projektu Řetěz naděje, který v letošním roce podpoří 4letou Adélkou z Bavorovic.

Díky všem, kdo donesl pomlázky a přidal je k ostatním pro dobrou věc.

Díky všem, kdo nakoupili a přispěli do pokladničky.

Garant dodržení výše uvedeného slibu – David Lískovec

PODPORA CESTOVNÍHO RUCHU A KULTURY MĚSTEM HLUBOKÁ V ROCE 2021

Na svém posledním zasedání odsouhlasilo Zastupitelstvo města optimistický a stabilní rozpočet města na rok 2021. Jeho cílem je zřetelná snaha podpořit co nejrychleji restart města po koronavirové pandemii a návrat do normálního života. Jednou z nejvíce postižených oblastí je bezpochyby oblast kultury a cestovního ruchu. Hluboká je, nejen díky zámku, destinací hojně vyhledávanou turisty. Proč? Hlubocko jim, kromě jiného, nabízí dva zámky, ZOO, Karlův hrádek, cyklostezky, splavnění Vltavy, kvalitní sportoviště a nádhernou přírodu, ať už jsou z daleka či z blízkého okolí. Všichni pak společně využívají nabídky našich hotelů, penzionů, restaurací, sportovišť, kulturních akcí a jiných počinů. Pokud udržíme uvedené činnosti v souladu a spolupráci, nastává jev tolik obdivovaný návštěvníky našeho města – jakýsi zvláštní genius loci – duch místa. Je to jev, kdy návštěvníci a hosté nevnímají jen to viditelné na první pohled, ale oslovuje je i něco, čemu se obecně říká vlídná atmosféra. Z činnosti podnikatelů, společností a soukromníků v této sféře se nám každoročně vrací miliony korun do rozpočtu na daních. Z těchto příjmů pak můžeme financovat růst a údržbu občanské vybavenosti, opravu ulic, zkrátka chod města. Proto je pochopitelné a důležité nadále rozvíjet podporu segmentu cestovního ruchu a kultury v našem městě. Přehled všech akcí a spolků, které Hluboká podporuje, by byl dlouhý. Od oblíbených Velikonoc na Hluboké, festivalů, hudebních vystoupení, přes volnočasové

spolky až po sport. Rád bych zde konkrétně uvedl jen některé z novinek pro rok 2021. Město například plánuje vyčlenit až 800 tisíc korun na 30% slevové ubytovací vouchery, které podpoří zájem o ubytování zejména mimo sezónu. Tato podpora bude vedena přes destinační organizaci Budějovicko – Hlubocko. Město plánuje prodloužení oblíbené Ferraty Hluboké u Vltavy ve směru na Purkarec, tím vznikne nejdelší přírodní lezecká trasa v ČR. Na pravém břehu Vltavy, pod PMH vznikne deset novým mol, které významně rozšíří možnosti kotvení lodí v této části řeky. Kapacita zdejšího veřejného přístavu je už totiž prakticky naplněna.

Město v rozpočtu nezapomnělo ani na pokračující sanaci Karlova hrádku u Purkarce, zříceniny gotického loveckého hrádku z druhé poloviny 14. století, založeného Karlem IV. Pokračovat budou další konzervační práce na zdech hrádku a v plánu je také rekonstrukce vstupního mostku. Pokud nám v tom covid nezabrání, tak dění na hrádku doplní i bohatý kulturní program.

Rád bych zde vyslovil velké poděkování všem, kteří se aktivně podílejí na organizování kulturních a sportovních akcí, upřímnou podporu všem dotčeným podnikatelům a přání zdraví a lepších časů všem obyvatelům našeho města a okolních obcí.

Jindřich Soukal radní města a předseda Komise cestovního ruchu a kultury

PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY PRO ŠKOLNÍ ROK 2021-2022

Přijímání dětí pro nový školní rok 2021-2022 bude probíhat postupně na 3 pracovištích v době od 8,00 hod. do 12,00 hod. vždy jeden den v měsíci květnu 2021.

MŠ Masarykova 62	středa	5. května 2021
MŠ Masarykova 56	čtvrtek	6. května 2021
MŠ Ruská 527	pátek	7. května 2021

Bližší informace k Přijímání dětí do MŠ budou zveřejněny na webových stránkách MŠ Hluboká nad Vltavou (<http://www.ms.hluboka.cz/>) v průběhu měsíce dubna 2021.

VÍTE, CO JE PUMPTRACK?

Město vybudovalo v roce 2020 v Zámostí bikepark, který je částí areálu cyklo sportoviště na pravém břehu Vltavy. Jeho provoz bude zajišťovat TJ Sokol. Původní pumptrack navrhl a vybudoval Pavel Schwarz z Frbikes.cz. Doplnující projekt zpracoval Ing. arch. Jakub Pubal z ateliéru MYDVAARCHITEKTI – je autorem nové části bikeparku s velkými skoky a rozjezdovou věží. Projekt hřiště se tak nemohl ocitnout v povolanejších rukou, protože právě on v suchých měsících roku z bicyklu nesedne a žádný terén pro něj není příliš náročný. V zimě pak vymění dvě kola za jedno placaté prkno a sjíždí horské terény nadále.

Bikepark, pumptrack – to jsou pro mne pojmy neznámé – pro cyklistku, která dodnes jezdí na cyklovýlety v sukni vlající ve větru, občas zamotané do řetězu kola... Architekt Jakub Pubal vysvětlil, o čem je vlastně řeč, své má co říct k tématu také Česká mountainbiková asociace, hájící cyklisty, kteří rádi jezdí v terénu.

Takže až v dubnu napumpujete duše, vyjedete s bicykly na hřiště se zajímavým názvem a pěkně si zablněte a potrénujte. Ale opatrně! A pak hurá do jihočeské přírody... Samozřejmě s ohleduplností k sobě, ostatním bikerům a hlavně k přírodě! Co je to vlastně pumptrack?

Pumptrack je uzavřený, uměle vytvořený okruh pro jízdu na kole, který se projíždí bez šlapání.

Okruh je tvořený vlnami a klopenými zatáčkami, které umožňují udržovat nebo dokonce zvyšovat rychlost jízdy pouhým pumpováním. Je to ideální nácvik rovnováhy, ovládání a získání základních dovedností na jízdních kolech, zároveň je to výborný prostředek pro zábavu a pilování technických dovedností.

Pro koho je pumptrack určený?

Pro širokou veřejnost, je to zábava pro celou rodinu. Užijí si ho děti, mládež i dospělí bez výkonnostních či věkových omezení (od 2 let do 70+), od začátečníků po zkušené bikery.

Na čem se na pumptracku dá jezdit?

Primárně se na něm jezdí na jízdních kolech – MTB, BMX. Dá se ale i využít pro koloběžky, in-line, skateboardy (v případě povrchu z asfaltu).

Povrch pumptracku z hlíny/šterku nebo z asfaltu?

Levnější varianta je určitě povrch z hlíny/šterku, ale to je tak jediná výhoda. Tuto variantu doporučujeme pouze tehdy, pokud je v místě komunita bikerů, kteří se budou o pumptrack pravidelně starat, a také pro obce do cca tisíc obyvatel. Všechno ostatní hovoří pro povrch z asfaltu – využití nejen pro kola, minimální náklady na údržbu, využitelnost 11 měsíců v roce.

Na Hluboké máme prozatím povrch pumptracku z prosívky, tedy šterku, a s tím jsou spojené starosti s údržbou a nemožností jezdit po dešti. Samozřejmě jsme na schůzkách s panem Davidem Šťastným a Františkem Honsou navrhovali úpravu stávajícího pumptracku na asfaltový povrch, ale po vypracování rozpočtu a stanovení finanční nákladnosti musela jít tato úprava prozatím „do šuplíku“. Provést takový asfaltový povrch pumptracku totiž není vůbec jednoduché. Jedná se o ruční pokládku, a ta musí být provedena naprosto dokonale, jinak by byl povrch pro jízdu samotnou velmi nepříjemný, a to především na skateboardech či in-line.

Jaký má pumptrack přínos pro obec či město?

Je to veřejně prospěšná aktivita, která přináší spoustu pozitiv: Podporu sportovního vyžití. Zábavu, která dostane mládež od tabletů. Propagaci cyklistiky. Podporu zdravého životního stylu. Rozumné náklady na realizaci. Minimální náklady na údržbu...

Je dobré k pumptracku vybudovat i skill centrum?

Určitě ano, je to vlastně taková nadstavba pro další zdokonalování ovládání kola. Je to multifunkční prostor pro trénink a zlepšování techniky jízdy zábavnou formou. Naučíte se překonávat překážky, potrénujete rovnováhu,

zatáčení, skoky na malých i velkých překážkách.

Skill centrum jako takové Hluboká nemá, nevznikl na něj požadavek ze strany zadavatele. Co je však dobré zmínit, tak jsou menší skoky, o které je pumptrack doplněn. Ty jsou ideálním místem, kde se naučit skákat a zvýšit své dovednosti. Pumptrack a tyto skoky v jeho návaznosti jsou koncipované pro učení začátečníků, anebo naopak, na zahřátí se zkušených jezdců před tím, než se vrhnou z rozjezdové věže na velké nové skoky v severozápadní části areálu.

Proč je pumptrack tak skvělý?

Na pumptracku se nešlape, kolo se pohání pohybem celého trupu, jako byste pumpovali kola u auta velkou pumpou. Takže pracuje celé tělo. Jízda na pumptracku je hodně všestranná a kompenzační.

Naučí vás pracovat s těžištěm, budete pak v terénu rychlejší a bezpečnější, budete šetřit silami, budete lepší a zdatnější. Co se na pumptracku naučíte, to velmi dobře využijete i v terénu.

Jízda na pumptracku je celkem pomalá, nečeká na vás nic zrádného, zkrátka žádné nebezpečí. Pumptrack je naopak velmi bezpečný.

Pumptrack je velká zábava, můžete jezdit v obou směrech i do osmičky, můžete zrychlovat a zkoušet to projet bez šlapání, můžete se poměřovat, nahánět se a závodit.

Na pumptracku se dá jezdit i v zimě, protože se prostě pěkně zahřejete. Dejte jen pozor na náledí. Není však dovoleno jezdit po dešti, tato jízda by způsobila vyjeté koleje a degradovala povrch pumptracku, musela by následovat oprava a uvedení do původního tvaru.

V jakém věku si tyhle dovednosti nejlíp užijeme?

Na pumptracku nerozhoduje kolik vám je, v jaké jste kondici, nebo jaké kolo máte. Je to jen o cviku a o citu. V pohodě proženete i starší kluky nebo rodiče.

Klidně zkuste pumptrack na koloběžce nebo kolečkových bruslích (to bude maličko těžší

Ateliér MYDVAARCHITEKTI projektuje nejenom standardní projekty

Pumptrack & Flowtrail – Ve spolupráci s Frbikes.cz (certifikovaní IMBA stavitelé pro bikové traily) je ateliér schopen navrhnout, projednat s místními úřady a následně realizovat pumptrackové dráhy pro BMX, MTB i skateboard.

a nebezpečnější! Takže opatrně!) Pumptrack milují i prťata na odrážedlech. Většinou jej v pohodě projedou. Stejně tak jej můžete zkusit na maličkém kole, z kterého jste už odrostli nebo na kole silničním nebo cyklokrosovém.

Zdokonalovat se v práci s kolem lze začít v každém věku. Pumptrack není jen pro děti.

UCI zařadila závody na pumptracku do svého programu a uskuteční se jak první seriál domácího poháru, tak mezinárodní závody a mistrovství světa. Pumptrack už berou vážně opravdu všichni.

Česká mountainbiková asociace hájí cyklisty, kteří rádi jezdí v terénu

Je neziskovou organizací, která sdružuje vyznavče jízdy na horských kolech všech výkonnostních skupin a disciplín. Aktivně se podílí na udržování ideálních podmínek pro tuto činnost v České republice, přičemž přináší

fota: Adam Růžicka

prospěch široké veřejnosti. Bojuje za udržení stávajícího stavu a se sítí dobrovolníků se snaží o to, aby jízda na horském kole i nadále přinášela radost široké skupině uživatelů cest a stezek.

Činnost asociace je založena na kvalifikovaném a odborném přístupu a klade důraz na zodpovědné a ohleduplné chování.

DESATERO TERÉNNÍHO CYKLISTY

V přírodě nejsme sami. Abychom v přírodě nekazili pěkné zážitky ostatním a ostatní je nekazili nám, ČemBA propaguje dodržování Kodexu terénního cyklisty. Podstatou je zodpovědnost a ohleduplnost k přírodě, lidem i majetku. Respektujme se navzájem!

1. Respektuj zákony, které se nás, bikerů, týkají. Možnosti bikování jsou u nás, v rámci Evropy, opravdu unikátní. Snažme se, aby tomu tak zůstalo i do budoucna.
2. Jezdi pouze po povolených cestách. Jestliže je cesta legálně označena jako zakázaná, nepoužívej ji.
3. Nezanehávej po sobě stopy a ani nevytvářej nové. Přizpůsob styl jízdy povrchu cesty tak, abys jej nepoškozoval. Jezdi jen po existujících cestách, nevytvářej nové. Nejezdi smykem. Nezanehávej po sobě odpadky – co sis do lesa přivezl, také z něj odvez.
4. Neprováděj úpravy trailu/pěšiny/cesty. Mysli na to, že v lese jsou terénní úpravy bez svolení vlastníka zakázané.
5. Ovládej své kolo. Jezdi tak, abys dokázal zastavit na viditelnou

vzdálenost. Všude můžeš někoho nebo něco potkat. Nepřečenuj svou technickou a fyzickou zdatnost.

6. Dávej přednost ostatním. Upozorni ostatní, že kolem nich projíždíš. Při míjení dostatečně zpomal, a je-li to z hlediska bezpečnosti nezbytné, zastav. Buď vstřícný a přátelský. Při míjení koní respektuj pokyny jezdce.

7. Buď ohleduplný ke zvířatům, rostlinám a majetku. Neplaš zvířata a dávej jim dostatek prostoru k úniku. Nenič rostliny. Nepoškozuji přírodní útvary a soukromý majetek. Zavírej brány ohrad. Nepoškozuji zemědělské kultury, zvláště před sklizní.

8. Jednej s rozmyslem. Jezdi s takovým vybavením, abys byl soběstačný. Předvídej nebezpečné situace a změny počasí. Používej přilbu.

9. Les není virtuální realita ani závodní trať. Moderní aplikace pro sdílení výkonu a tras používej s rozumem. V lese nejsme sami a lesní cesta není uzavřená závodní trať.

10. Zpomal, usměj se, pozdrav, jsi vyslancem bikingu. Poslední, zlaté a vlastně nejdůležitější pravidlo.

(zdroj Velo Akademie)
<https://cemba.eu/>

ALEJ ROKU 2020

KRAJINA BEZ ALEJÍ JE JAKO OBRAZ BEZ RÁMU

Tisíce kilometrů našich silnic, polních cest, ulic i parkových promenád od nepaměti lemují aleje stromů. Obdivujeme jejich krásu v každém ročním období a ceníme si jejich staleté historie. Obdivujeme příběhy, které se pod korunami stromů odehrály. Aleje nám poskytují místo k procházkám i odpočinku. Patří ke zdravé a fungující krajině.

V loňském roce jsme hledali nejkrásnější aleje a stromořadí, upozorňovali na ty, kterým hrozí zánik, a představovali jsme mladé aleje, které jste vysadili, a o které budete pečovat i v příštích letech. Nezáleží, zda jde o aleje známé, neznámé, vzrostlé, mladinké, ve městech, v krajině, kolem silnic nebo turistických tras. O jejich vítězství rozhodovala mimořádná krása, silný příběh, snaha místních lidí o záchranu nebo odhodlání lokálních patriotů uspět v konkurenci z celé republiky.

Příznivci stromů od listopadu do ledna v internetovém hlasování vybírali nejkrásnější aleje Česka. Jak to celé dopadlo? Kde najdeme Alej roku 2020? Které aleje získaly prvenství v jednotlivých regionech?

Podívat se můžete na kompletní výsledky ankety. Také už známe tři nejkrásnější fotografie letošního ročníku, které získaly nejvíce bodů od patronů ankety.

Pokochejte se

Vydejte se s námi do alejí nominovaných v předchozích ročnících a přečtěte si jejich zajímavé příběhy. Možná vás také inspirují, abyste vyjádřili úctu ke stromům a vztah ke svému okolí, ke svému městu, obci a kraji konkrétním činem. Některé z těchto alejí už v naší krajině bohužel nenajdete. Parkoviště, širší silnice ani nový chodník nám ovšem stromy nenahradí. Anketou můžete správcům komunikací, představitelům obcí a dalším vzkázat, že vám není zacházení se stromy lhostejné.

ALEJE POBLÍŽ HLUBOKÉ, KTERÉ SI MŮŽEME PROJÍT...

1. Dubová alej Suchomel –
Yvona Kudláčková

2. Strkov, Planá nad Lužnicí –
Jan Klejna

3. Láska, Víra, Naděje –
Petr Kolka

NOMINACE ALEJÍ ZA JIHOČESKÝ KRAJ V ROCE 2020

Klokotská alej, Lipová alej Tyršův sad, Akátová alej u Suchomelského mlýna, Alej Naší zahrádky, Dubová alej Suchomel, Hraběcí cesta v Plané nad Lužnicí, Svatojánské jeřábové stromořadí, Javorová alej u Nové Vsi, Láska, Víra, Naděje, Českovelenická kaštanová alej

JAK NA VÝSADBU STROMŮ NA VLASTNÍM POZEMKU

Plánujete sázet stromy? Poradíme vám, jak začít a na co si dát při výsadbě pozor.

Ještě před výsadbou byste si měli ujasnit řadu věcí, například, k čemu má daný pozemek sloužit a jak moc se o něj a o zeleň plánujete starat. Představit si, jaký bude strom v dospělosti i jaký bude mít vliv na své okolí. Každá dřevina má totiž specifické nároky. Některé preferují vyšší vlhkost, jiné jsou suchomilné, či světlomilné. To vše je při navrhování potřeba zohlednit.

Pozor na invazivní a jedovaté druhy

Pokud se na pozemku pohybují děti, neměli byste zde vysazovat jedovaté druhy, konkrétně třeba tis. Zvýšenou pozornost výběru druhů by měli věnovat také alergici. Pyly lísky, břízy, olše, či vrby jsou silné alergenů a na jaře by si zahrady moc neužili. Zamyslet byste se měli i nad tím, zda se výsadba do daného místa hodí z širšího kontextu. Například akát, který pochází ze Severní Ameriky, se v podmínkách České republiky velmi dobře šíří a vytlačuje původní druhy. Sázet do krajiny nepůvodní druhy je tedy nevhodné.

Souhlas souseda (ne)třeba

Při plánování výsadby musíte dbát také na to, aby byly dodrženy všechny zákonné povinnosti. Občanský zákoník říká: „Nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující 3 metry jako přípustná vzdálenost od společné hranice pozemků 3 metry a pro ostatní stromy 1,5 metru.“

Z toho vyplývá, že váš pozemek musí být dostatečně široký, aby nebyla tato povinnost porušena. Případně si musíte zajistit souhlas vlastníků okolních pozemků.

Jak na výsadbu ve velkém

Příprava výsadby ve větším měřítku vyžaduje peníze a čas. Ucelené informace o tom, co organizace takové výsadby obnáší, včetně odkazů na finanční zdroje, najdete na webu sazimebudoucnost.cz. Tam si můžete stáhnout i podrobné manuály, jak stromy sázet a jak o ně po výsadbě pečovat. Na webu najdete také informace o možnostech finanční podpory výsadeb.

Každý strom se počítá

Vysazené stromy je dobré evidovat. K tomu slouží centrální registr stromů na webu Sazíme budoucnost. Zaregistrovat do něj výsadbu může každý, kdo od roku 2019 vysadil stromy mimo les. Po zaregistrování se strom přidá na interaktivní mapu a započítá se mezi nové stromy vysazené v naší krajině a v obcích.

Díky tomu získáváme unikátní přehled o druzích a počtech stromů vysazených v ČR a můžeme měřit dopad společného úsilí všech, kdo sází stromy. Na celonárodní úrovni neexistují žádné souhrnné přehledy o kácení a sázení stromů. Registrace nově vysazených stromů je proto velmi důležitá.

iniciativa Sazíme budoucnost

CO SE DĚJE NA KARLOVĚ HRÁDKU

Jistě jste si všimli, že na Karlově hrádku se pořád něco děje. Na základě domluvy o spolupráci Lesy ČR začali pilně „čistit les“ v předhradí. Purkarečtí dobrovolní hasiči společně s naším členem p. Kinským zase prořezávají a čistí přístupovou cestu, která vede k hrádku od cyklostezky. Hlubočtí nadšenci vyrábějí ptačí budky, které budou již brzy rozvěšeny po vnějším valu kolem zříceniny, a vy budete moci pozorovat jejich nájemce při hnízdění. Děkujeme všem, kteří se na těchto aktivitách podílejí. Purkarečtí hasiči, Lesům ČR, hlubockým dobrovolníkům a Machart Marine za poskytnutí materiálu a zázemí pro výrobu budek.

Během loňských podzimních měsíců probíhaly na Karlově hrádku výzkumné a dokumentační práce vnějšího zdiva hradu. Jedná se o další etapu podrobné dokumentaci hradu ve 3D. Byla k tomu využita kombinace polární metody zaměření, laserového skenování a vícenásobné digitální

fotogrammetrie. V terénní i výpočetní fázi projektu bylo postupováno dle zavedených metodik pro dokumentaci památkových objektů, které využívají odborníci p. Jiří Šindelář a prof. Rudolf Krajčík při své práci. Realizace tohoto projektu spolku Karlův Hrádek z. s. proběhla díky nadačnímu příspěvku Nadace ČEZ. Děkujeme!

Pokud situace dovolí a budeme se moci opět scházet, připravujeme na Karlově hrádku bohatý kulturní program. Již v červnu bychom chtěli zahájit sezónu na Karlově hrádku na téma myslivost, les, lov ve spolupráci s NZM Ohrada. Dále nás čeká tradiční pouť ke kříži sv. Erasma, tematická divadelní představení, přednášky a komentované prohlídky pro školáky i dospělé. Těšte se!

O aktuálním dění vás informujeme na fcb profilu www.facebook.com/karlův-hrádek

a na webových stránkách www.karlůvhradek.cz. Zde naleznete výroční zprávu z roku 2020.

Ještě jedna drobná prosba. Všimli jsme si, že někteří návštěvníci hrádku přemísťují kameny, vytváří nová ohniště apod. Pomozte nám společně tyto nešvary hlídat. Také děkujeme, že nám pomáháte udržívat hrádek v čistotě a bez velké zátěže odpadků. Děkujeme

Za Karlův Hrádek z. s. Jindřich Soukal a Lucie Jozová

POKUD CHCETE MÍT ČISTÉ SVĚDOMÍ

PŘEMÝŠLEJTE A ODSTRAŇUJTE TECHNICKÉ PASTI VE SVÉM OKOLÍ. KOMU TÍM POMŮŽETE?

Broukům, motýlům, včelám, žábám, ptákům, sovám páleným, poštolkám, puštíkům...

Typickým hnízdištěm sýčků bývaly staré doupné stromy v zemědělské krajině. V současné době však sýček obývá výhradně bezprostřední okolí lidských sídel, nejčastěji vesnice s farmami, stodolami, stájemi a jinými hospodářskými budovami, ale nevyhýbá se ani větším městům. Právě zde jsou sýčci vystaveni řadě nebezpečí v podobě smrtelných pastí, jako jsou různé nádrže na vodu, větrací šachty, svisle stojící roury či fukary na seno, ze kterých se sýčci nedokážou dostat a hynou v nich. V takovýchto pastech uhynula v posledních desetiletích více jak třetina (36 %) sýčků, u nichž známe příčinu smrti, ale i řada dalších ohrožených ptáků, což dokládá třeba nález 28 mrtvých sov pálených v jediné ocelové trubce od fukaru na seno. Zabezpečení takových pastí je přitom často rychlé a jednoduché.

NÁDRŽE S VODOU – sudy, vany, napáječky atd. představují pro sýčky zásadní nebezpečí. Pokud do nich spadnou, po namočení se z nich kvůli hladkým stěnám nedostanou a utopí se. Přitom podobné nádrže jsou u nás velmi běžné. Nenechme v nich sýčky, mladá ptáčka a další druhy zvířat zbytečně hynout. Jestliže nádobu nepoužíváme, otočíme ji dnem vzhůru. Když ji používáme, umístíme do ní plovák, který může být z dřevěných prken či pěnový, a připevníme pruh drátěného pletiva na okraj, aby se případné oběti snadno dostaly ven.

Sýček se může utopit i v napáječce pro zvířata. Existují speciální napáječky s vnitřním košem, po kterém sýček bezpečně vyšplhá ven.

BAZÉNY

Česká republika má nejvíce bazénů na počet obyvatel v Evropě. Někteří lidé kvůli tomu říkají, že jsme zemí šmoulích hrnců. Bohužel právě bazény představují další smrtelné nebezpečí pro řadu živočichů včetně sýčků. Spadne-li do nich pták, žába, hmyz nebo i domácí mazlíček, mohou nechtěnou koupel zaplatit životem, protože po hladkých stěnách bazénu se nedokážou dostat ven. Pomůžeme jim instalací plováku buď dřevěného, nebo speciálně k tomu určeného, který nabízí např. Zelená domácnost.

SVISLÉ TRUBKY – roury, fukary, komíny a okapy

Další nebezpečí představují duté, kolmo stojící objekty, jako jsou sudy, roury, trubky z fukaru na seno, ale i komíny, kam mohou ptáci zapadnout.

Sudy na zahradách jímající vodu z okapů stačí zakrýt látkou (starým ručníkem, ubrusem...) Svisle stojící roury stačí položit do vodorovné pozice či horní vstup uzavřít pletivem nebo dřevěnou deskou, a tím zamezit uvíznutí ptáků v nich. Komín lze zabezpečit kovovou mřížkou či průmyslově vyráběným lapačem jisker. Instalaci těchto zařízení je však třeba nechat na odbornících. Některé domy mají okapy ústící do kanálů až pod zemí. To je opět pro sýčky nebezpečné. Do okapové roury mohou spadnout nebo se tam chtějí schovat před případným nebezpečím. Ven už se ale nedostanou, na rozdíl od okapu, který má vyústění nad zemí. Aby byl sýček v bezpečí, stačí horní ústí okapové roury zakrýt mřížkou. Existují ale i různé varianty zakrytí celých okapů, které zamezují jejich zanášení listím během podzimu a současně spolehlivě ochrání i sýčky.

PROSKLENÉ PLOCHY – proč architekti a investoři nepřemýšlejí? Stejně jako pro ostatní druhy ptáků i pro sýčky jsou nebezpečné prosklené plochy. Ve skle se může zrcadlit okolní krajina, nebo může být průhledné. V obou případech si ptáci myslí, že jím bez problému proletí. A tím se smrtelně pletou. Sklo je třeba zviditelnit, nejlépe hustým polepem. Jedna silueta dravce ale nepomůže. Nejlepší jsou pruhy nebo nálepky jakéhokoli tvaru a barvy, vždy však nejdále 10 cm od sebe. Sovy mají specifikum, že nevidí v UV spektru, proto pro ochranu skel kvůli sovám není vhodné používat speciální UV samolepky na skla, jako u jiných druhů. Lepší je v tomto případě na ochranu skel použít neprůhledné samolepky. Probíhá i kampaň ČSO, která se věnuje nebezpečným, proskleným autobusovým zastávkám a do které se můžete také zapojit ohlášením nebezpečné zastávky na [zastavky.birdlife.cz](https://www.birdlife.cz).

OSTATNÍ PASTI – Udržujeme pořádek

V okolí lidských sídel ale číhá řada dalších nebezpečí. Do provázků pohozených nebo omotaných kolem plotu či stromu, do sítí používaných na zakrývání úrody nebo do starých, volně se povalujících sítí od balíků sena či slámy se mohou sýčci i další ptáci snadno a nenávratně zamotat. Hlavně u větších zemědělských objektů pak nacházíme staré nepoužívané nádrže nebo síla, ve kterých se ptáci mohou utopit. Dívejme se proto na své okolí i ptačíma očima a nebudme lhotejní! Není nic horšího a smutnějšího než zbytečná smrt.

<https://www.birdlife.cz>

POMNÍK OBĚTEM BITVY U ZAHÁJÍ

Boží muka ze 16. století se nacházejí na severním okraji obce při silnici do Olešniku a připomínají bitvu u Zahájí mezi rakouskou armádou a Francouzi v rámci tzv. války o dědictví rakouské (1740 – 1748). Jedná se o strohá kamenná sloupková boží muka vyrůstající z hranolového soklu a jsou zv. Černá kaplička. Užší dřík má zkosená nároží ukončená na obou koncích šikmým štítkem. Dřík završuje širší lucernová nástavba prolomená na každé straně mělkou obdélnou nikou ukončenou trojúhelníkovým štítkem. Z vrcholu střechy vyrůstá kamenný tlapatý kříž.

BITVA U ZAHÁJÍ ROKU 1742

foto: Tobiáš Brodec

Událost, označovaná většinou ne zcela přesně jako bitva u Zahájí, byla epizodou válek o rakouské dědictví, v nichž habsburská monarchie mezi lety 1740 – 1748 za cenu značných územních ztrát dokázala udržet své velmocenské postavení. Na jaře 1742 bychom rakouskou armádu našli v Českých Budějovicích a nejbližším okolí, kde po vytlačení spojenými francouzskými, bavorskými a saskými vojsky z ostatních částí Čech přezimovala. Již v březnu však byla Karlem Lotrinským odvedena na Moravu, aby její území hájila před vpádem pruského krále Fridricha II. V Českých Budějovicích zůstal pouze sbor knížete Jiřího Kristiána Lobkovic, jehož hlavní úkol spočíval v obléhání hradu Hluboké, od listopadu 1741 obsazeného francouzskou posádkou. Již 17. května 1742 byl hlubocký hrad zcela sevřen a Lobkovicův sbor se rozložil v prostoru jihovýchodně od Zahájí, kde také vybudoval opevněný vojenský tábor, zbytky valů tohoto ležení jsou doposud patrné v polesí „Řídká blana“.

Téhož dne však došlo o 130 kilometrů dál, v východočeských Chotusic, k rozhodující bitvě, v níž pruský král porazil rakouská vojska. Využil přítom příznivé situace a přiměl Francouze, aby zaútočili na Lobkovicův

Na východní stěnu nechalo ministerstvo národní obrany, patrně v době 1. republiky, umístit bronzovou desku s nápisem „V těchto místech odpočívá 15 důstojníků a 193 vojáků francouzské armády, kteří padli ve srážce u Zahájí dne 25. května 1742“. Boží muka ponechána v přirozené barvě kamene.

Autor: Erik Hieke, Umístění: Zahájí, za vsí při cestě k Olešniku vlevo zdroj a další informace: www.severneskobudejovicko.estranky.cz/

tábor mezi Hlubokou a Zahájím. Francouzští maršálové Broglie a Belleisle začali neprodleně shromažďovat svá vojska kolem Písku a Protivína. Zpráva o soustředování francouzských sil se donesla knížeti Lobkovicovi, jenž následně opustil své dosavadní ležení a nechal narychlo zřídit nový opevněný tábor ve výhodnější poloze, blíž Francouzům. Tento druhý tábor se nacházel zřejmě severozápadně od Zahájí, mezi Mydlovary a Olešníkem.

Ráno 25. května vydali maršálové Broglie a Belleisle rozkaz k tažení proti Rakušanům a osobně vedli svá vojska přes Vodňany na Zahájí. Někdy krátce před polednem dal Lobkovic vyklidit své ležení a ustupoval směrem k Hluboké – nechtěl riskovat, že mu Francouzi odříznou cestu do strategicky důležitých Českých Budějovic. Sotva se však jeho poslední jednotky po opuštění tábora a průchodu Zahájím přiblížily k lesu „Řídké blaně“, ukázali se na dohled první francouzští vojáci. Lobkovic rozkázal vydat se na pochod zpět a rozvinout podél okraje lesa bojovou sestavu, tvořenou granátníky a lehkou pěchotou na levém křídle a třemi kyrysnickými pluky na pravém křídle pod Olešnickým vrchem. V tomto okamžiku se samotná ves Zahájí ocitla mezi dvěma vojsky – téměř devítitisícovým sborem Rakušanů z jedné strany a ze strany druhé oddíly francouzských vojáků, jejichž počet s dalšími přicházejícími posilami vzrostl zhruba na osmnáct tisíc. Není pochyb o tom, že většina zdejších obyvatel hledala záchranu útekem do okolních lesů. Osadu mezitím obsadili francouzští granátníci a zaujali výhodnou pozici v úvozové cestě probíhající severovýchodně od Zahájí, zatímco nalevo od nich se formovali jízdní dragouni a karabiníci. První výstřely padly kolem čtvrté hodiny odpolední, když kníže Lobkovic zaútočil s levým křídlem svého sboru na francouzské postavení, ale při pokusu o dobytí Zahájí byl nepřátelskou pěchotou i dělostřelbou odražen a donucen k ústupu. Severovýchodně od obce, na polích pod Olešnickým vrchem došlo zároveň ke střetu jezdeckých oddílů, který skončil rovněž neúspěchem Rakušanů.

Přestože v tuto chvíli byla situace příznivě nakloněna Francouzům, maršál Broglie zůstal nerozhodný a s útokem otálel. Za neustálé střelby z ručních zbraní i několika děl se pozvolna setmělo a Lobkovic získal potřebný čas na konečné zformování svého sboru. Francouzské jednotky toho dne již nezaútočily. Rakušané během noci vyklidili bojiště a stáhli se do bezpečí za hradby Českých Budějovic. Tak vlastně skončilo střetnutí u Zahájí, které se vojenští historikové pro jeho nevelký rozsah a strategický význam zdráhají nazvat bitvou.

V kontextu válek o rakouské dědictví sehrál zanedbatelnou roli, stal se však poslední ofenzivní akcí Francouzů, kteří byli již od počátku června postupně vytlačováni z našeho území. Nicméně úspěch francouzského vojska ve vojenské srážce u Zahájí byl v Paříži slaven jako veliké vítězství a přiměl alespoň knížete Lobkovic, aby upustil od dobývání Hluboké.

MLčením nesmíme přejít ani skutečnost, že 25. května 1742 skončil na zahájíjských polích život pro stovku rakouských a více než dvě stovky francouzských vojáků. Jejich těla byla údajně zakopána u dnešní křižovatky silnic ke Hluboké a ke Zlivi, na okraji lesa „Háje“. Místu se někdy říká „Francouzské hroby“ a stojí tu vysoký křížek. Na protější straně silnice, kde do nedávna stávala kaplička sv. Floriána, zapadl prý do močálu vůz s hlavní pokladnou francouzského vojska – poklad nesmírné ceny údajně

leží dosud hluboko pod zemí a čas od času k němu bludičky lákají náhodné kolemjdoucí. Podle nejznámější zahájské pověsti se poklad údajně nachází v místě, kam v pravé poledne a navíc ve výroční den bitvy dopadá stín kapličky sv. Floriána. Každým rokem však zapadá hlouběji a hlouběji.

Oběti vojenského střetnutí se dočkaly i vlastního pomníku: na kamenná boží muka ze 16. století, stojící za vsí při cestě k Olešníku, byla totiž na podzim 1932 připevněna bronzová pamětní deska s následujícím nápisem: „V těchto místech odpočívá 15 důstojníků a 193 vojáků francouzské armády, kteří padli ve srážce u Zahájí dne 25. května 1742“. Náklady na zhotovení desky hradila tehdy vláda francouzské republiky, která ani po 190 letech nezapomněla na své mrtvé krajany pochované kdesi ve vzdálených Čechách.

Válečné operace roku 1742 zanechaly kolem Zahájí řadu hmatatelných dokladů. Patří mezi ně již zmíněné pozůstatky opevněného tábora v lese „Řídká blana“, ale také části výzbroje nacházené na polích nebo při zemních pracích.

Například v roce 1939 byla při stavbě nové silnice na Mydlovary nelezena dělová koule.

*Mgr. Daniel Kovář, PhD. Publikováno 12. 8. 2015,
<http://severoceskosobudejovicko.cz/2015/08/12/bitva-u-zahaji-1742/>*

HROB RAKOUSKÝCH OBĚTÍ BITVY U ZAHÁJÍ 1742

Umístění: Zahájí, 200 m JV vsi směrem k Hluboké, na okraji lesa Háj (Hájek) u odbočky na Zliv

Centrální evidence válečných hrobů: není evidován

Souřadnice: N49°5,3.82" E14°22,30.89"

Autor: Josef Kazík, 10. 6. 2015

Dle Pamětní knihy obce Zahájí jsou zde zřejmě pochováni rakouští vojáci.

„Les Hájek v zádech druhého šiku bojovného Lobkovice, jest nynější zádušní les Hájek za Zahájím směrem k Hluboké, kde se později rozbředla druhá bitva a kde asi na vyměřeném „Josefinském“ hřbitově pochováni padlí vojáci (asi rakouští), jak svědčí do dnes tam patrné hroby.“

zdroj: SOKA ČB – Pamětní kniha obce Zahájí

foto: Josef Kazík

KŘÍŽEK NEZNÁMÉHO FRANCOUZSKÉHO VOJÁKA

A ještě jeden malý křížek na Hluboké jsme pro vás vyfotografovali. Údajně patří nějakému francouzskému vojákovvi z tehdejších časů, o kterých se zmiňujeme. Doby, kdy byl tehdejší hrad Hluboká obsazena francouzskou posádkou. Víte, kde byste ho na Hluboké našli?

GLOSA

Proč jsme tam, kde jsme?

Podle výzkumu agentury Median je v současném Česku jen 19% občanů mezi 15-79 lety, kteří čtou a sledují zpravodajství a zajímají se o domácí a světové dění; 44% obyvatelstva v tomto věkovém rozpětí pak nějaké zprávy tu a tam vyhledává, ale čerpá je vesměs z nenáročnějších médií, jako jsou Blesk a Sport, zbývajících 37% Čechů podle výzkumu čerpá veškeré své vědomosti o světě z Magazínů Nedělní Aha!, Živá historie, Náš útulný byt a sport Góóól.

K ZAMYŠLENÍ

Právě v současné době, kdy často hledáme odpovědi na dění kolem nás, neuškodí, poslechneme-li si moudrá, nebo alespoň nabádavá poselství z dávných i z blízkých dob.

Tak třeba řecký filozof **DEMETRIUS** (žil v letech 337 – 283 před naším letopočtem) nahlížel život ironicky: „Chudý člověk je šťastný. Nebojí se žádné změny k horšímu.“

Naopak, římský dramatik a herec **TERENTIUS PUBLIUS** (asi 195 – 159 př. n. l.) varuje „Jak mnoho nespravedlností a nepravostí se stává zvyklostmi!“

Jiný římský básník **HORATIUS FLACUS** (65 – 8 př. n. l.) volá – snad na římském Fóru: „Občané, občané, nejprv si musíte nahrabat peněz – ctnost až po penězích přijde!“

SVATÝ FRANTIŠEK Z ASSISI (1182 – 1226), italský reformátor náboženství, nám připomíná: „Lidé, podívejte se na sebe, jak žijete, a zamyslete se!“

Jistě výstižná jsou slova anglického politika **SAMUELA JOHNSONA** (1709 – 1784): „Nevadí mi názor jiných lidí, ale to, že mi jej chtějí vnutit!“

„Jak aktuálně nám zní výčet největších společenských hříchů, podle učení indického bojovníka za samostatnost své země **GÁNDHÍHO** (1869 – 1948): „Politika bez principů, bohatství bez práce, obchod bez morálky, vzdělání bez charakteru, rozkoš bez odpovědnosti, věda bez lidskosti, bohoslužba bez obětí.“

Ale vraťme se k nám domů a přečtěme si, jak hodnotil smysl českých dějin náš významný historik **JOSEF PEKAŘ** (1870 – 1937): „Smysl českých dějin je, že Čechové, kdykoli se dopracovali vysoké úrovně svobody a samostatnosti, podvrátili sami obojí vzápětí nedostatkem rozumné umírněnosti – a to jak v oboru života politického, tak duchovního.“

Krásné poselství víry v budoucnost nám zanechal básník **ANTONÍN SOVA** (1864 – 1928): „Teprve tenkrát vzejde mír a bratrství, až všichni národové velcí i malí budou mít odvahu rozhodovat společně ve věcech

svého bytí a zpečetí tyto úmluvy a dohody vzájemnou úctou, důvěrou a čistotou svého svědomí.“

Už v roce 1928 spisovatel **KAREL ČAPEK** (1890 – 1938) připomíná: „Máme v dějinách svou tradici víceméně široce a vědomě pojatého politického evropanství. Snad by nám ta tradice měla co říci i dnes.“

Nejsou snad slova básníka **FRANTIŠKA HALASE** (1901 – 1949) z roku 1938 aktuální i současným umělcům? „Nedovedu si představit básníka, který vida zoufalství davu a chlév světa, nekřičel by svůj odpor.“

Úspěšný americký spisovatel, pastor **ROBERT FULGHUM** nám mluví do duše: „Hranice mezi dobrem a zlem, nadějí a zoufalstvím nerozděluje svět. Ta hranice probíhá prostředkem každého z nás.“

PETR KRÁL, básník a překladatel, žijící od roku 1968 ve Francii, vidí věci tak: „Evropa se mi začíná zavírat, mění se, amerikanizuje v tom blběm slova smyslu – je stále více konzumní. Praha, respektive Čechy a Morava, vzdor horečnému napodobování těchto Spojených států evropských, stále zůstávají lidštější, což mě dojíhá.“

Na militantní náboženské výbuchy v různých částech světa dává americký zpěvák **LENNY KRAWITZ** lék: „Až pochopíme, že ani jeden bůh není lepší než jiný, bude mír.“

Nakonec snad jen malou, ale závažnou výstrahu z úst **IVO JANOUŠKA**, ředitele Národního technického muzea v Praze: „Člověk vyšel z lůna přírody, ale postupem času s ní zpřetrhal vazby. Jsme manipulováni k masové a stále se zrychlující spotřebě. Mluvíme o informačním znečištění, kdy nás média denně ohlušují něčím novým – hlavně šokujícím. Technika rozbila přirozené vztahy. Technika rozbila přirozené vztahy. Když se člověk nezastaví a nenahlédne v sebe, neuvědomí si kam ho doba posunula – tak je beznadějně ztracen.“ (Zde si pan Janoušek podává ruku přes staletí se svatým Františkem z Assisi.)

z literatury a denního tisku vybral František Kvapil

KOLEM HLUBOKÉ A NA HLUBOKÉ SE UKLÍZELO

JARNÍ ÚKLID JE VÍC NEŽ POTŘEBA.

Během úklidu kolem kostela, což obnášelo pět hodin náročné práce nejen při úklidu větví jedné části svahu za kostelem, vyplynulo několik proseb k těm, kteří by možná měli naslouchat:

- prostor kolem kostela (křížová cesta) má sloužit k rozjímání, ne k venčení psů, a když už je třeba tudy jít, normální je po svém psovi uklidit
- není tam místo pro skládku
- není to místo, kam si odskočit na záchod
- křížová cesta není prolézačka pro děti
- o mládeži a zadních schodech asi nemá cenu mluvit

Je pochopitelné, že ne každý je věřící, ale je to centrum města, je to historie, pro řadu lidí důležité místo. Prosíme alespoň o pochopení toho, že to tam chceme mít hezké, když už nemáte úctu k místu jako takovému.

Celý prostor kolem zadních schodů za kostelem se změní, potvrzuje na facebooku radní Aleš Raus. Město již vybralo firmu, která odstraní

nevzhledné plechové boudy a nánosy kolem krásné sýpky. Následně je v plánu zrekonstruovat staré schody, které propojí parkoviště u sýpky, určené jen pro hlubocké občany, s náměstím.

za informace děkujeme Anně Korbářové a Aleši Rausovi

UKLIÐME ČESKO – VÍKEND PO VELIKONOCÍCH

Vzhledem k velmi pozitivním reakcím od většiny z Vás jsme se rozhodli, že budeme pořádat ještě jedno kolo úklidu našeho města, protože jsou úseky, které jsme zatím nezvládli. Akci pořádáme v sobotu po Velikonocích 10. dubna od 13 – 17 hodin. Sraz je na parkovišti před rybářstvím. Vyberte vhodné oblečení, obuv a jednorázové rukavice. Pokud máte zájem, pošlete SMS na číslo 775 987 238 (p. Kofroň) nebo 731 629 825 – moje číslo. Těším se na akci Uklidme Česko – díl Hluboká.

Aleš Raus

VÝSTAVY NA ZÁMKU OHRADA

Výstavy jsou pro návštěvníky připraveny a určitě je potěší, jakmile se brány našeho muzea zase otevrou...

Národní
zemědělské
muzeum

KLENOTY Z ORNITOLOGICKÝCH SBÍREK MUZEA OHRADA

Pro zahájení sezony 2021 připravilo muzeum Ohrada novou výstavu, ve které návštěvníkům představí historii a bohatství svých ornitologických sbírek. Jaro je časem ptactva, proč se tedy nevydat do muzea, kde si můžete ptáky prohlédnout pěkně zblízka a něco se o nich dozvědět?

Výstava bude probíhat od 1. dubna do 12. července 2021. V expozici bude k vidění více než sto preparátů ptáků a dalších sbírkových předmětů souvisejících s tematikou ornitologie (obrazy s náměty ptáků od ilustrátorů přírody, ukázky kolekce ptačích vajec a hnízd, ptačí literatura pro děti i dospělé). Je to vůbec poprvé, kdy může veřejnost spatřit prezentaci ornitologických sbírek muzea Ohrada v takovém rozsahu, neboť sbírkové předměty jsou většinu času uchovávány v depozitářích, kam návštěvníci nemají přístup.

Podsbírka ornitologie patří k nejstarším a nejvýznamnějším kolekcím muzea. Její kořeny spadají do roku 1839 a jsou tak starší, než samotné muzeum, které bylo oficiálně založeno roku 1842. Základem sbírky se staly úlovky ptáků z panství Schwarzenbergů a od té doby se kolekce stále rozrůstá. V současnosti obsahuje cca 2500 dermoplastických preparátů ptáků ve 300 druzích a je v ní zastoupena téměř kompletní avifauna střední Evropy. Již od počátku své existence byla Ohradská sbírka ptáků

v odborných kruzích velmi oceňována a sloužila jako zdroj informací pro průkopníky české ornitologie, jako byl Anton Palliardi, Antonín Frič nebo Leontin Baťa. Sahrála tak důležitou roli při vzniku a formování české ornitologie a svou návštěvou ji poctil i korunnní princ Rudolf, který byl znám jako nadšený ornitolog.

V první části výstavy bude návštěvníkům představena historie a diverzita ornitologické sbírky, včetně největšího exponátu sbírek – nandu pampového. K vidění budou i skutečně vzácné perly sbírky, jako je sýkora azurová (jen tři doložení jedinci z území ČR), čírka úzkozobá (jen 4 doložení jedinci z území ČR) nebo husa krátkozobá (jediný prokazatelný výskyt tohoto druhu v ČR). Přestaví se i nejstarší datované preparáty z celé ornitologické sbírky – dvojice impozantních supů bělohavých.

V druhé části výstavy se návštěvníci seznámí s typickými biotopy jižních Čech, jako jsou aleje a hráze rybníků či horské lesy, ale i biotop měst. Představena bude i avifauna významné Přírodní rezervace Vrbenské rybníky. V dioramatu věnovaném stepím a loukám mohou návštěvníci spatřit skupinku dropů velkých, nejtěžšího evropského ptáka.

Mgr. Marie Voldřichová – kurátorka

CESTY SBÍREK MUZEA LESNICTVÍ MYSLIVOSTI A RYBÁŘSTVÍ NA LOVECKÉM ZÁMKU OHRADA

1. dubna – 30. července 2021

Dva příběhy jednoho muzea, i tak by se dala nazvat tato fotografická výstava, kterou nabídne návštěvníkům na začátek sezóny Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství v tzv. „rybářské chodbě“. Na výstavě projdou návštěvníci cestami, kudy putovaly myslivecké a lesnické sbírky Československého zemědělského muzea (respektive lesnického muzea, které jako samostatné ve své době vlastně nikdy nevzniklo), projdou ale také cestou jedinečné schwarzenberské sbírky shromážděné celých sto let na loveckém zámku Ohrada.

První fotografický příběh vypráví o Lesnickém a loveckém muzeu na Ohradě, o jeho vzniku a událostech, které ho formovaly, a to až do doby, kdy zámek i sbírky převzalo Zemědělské muzeum. Druhý příběh

pak vypráví složitou cestu Zemědělského muzea. Od pouhého záměru takové muzeum vůbec vytvořit, přes obtíže spojené s jeho budováním, přes síť regionálních poboček, až už cíleně založených nebo „nechtěných“, až po své konečné místo na loveckém zámku Ohrada.

Cílem těchto obou příběhů (cest) je konečné spojení obou unikátních sbírek v roce 1961 na loveckém zámku Ohrada, kde jsou dodnes k vidění, a kde jsou dále uchovávány a rozšiřovány.

Díky fotografiím si tak můžeme uvědomit důležitost a kontinuitu zachování historického povědomí a historických souvislostí dnes již jedné sbírky.

Ing. et Bc. Jana Melcrová – kurátorka

CHVILKA POEZIE

– Co mi dáš?

– Nemám nic.

– Já ti dám korále.

Co ty mi potom dáš?

– Dám ti nit. Jenom nit.

Tenkou nit vzpomínek

ach, na ty korále.

– Co mi dáš?

– Nemám nic.

– Já ti dám květinu.

Co ty mi potom dáš?

– Já ti dám pod jazyk

plátek z té květiny,

abys i nejtišší

šepot můj slyšela.

– Co mi dáš?

– Nemám nic.

– Dám ti svůj jeden vlas.

Co ty mi potom dáš?

– Budu s ním v noci spát

jak s pérkem v hodinkách.

(Taky se budíváš?)

– Co mi dáš?

– Nemám nic.

– Já ti dám oči své.

Co ty mi potom dáš?

– Oslepnu, abych tě

do smrti rukama

hledati mohl v tmě.

– Co mi dáš?

– Nemám nic.

– Já ti dám v dechu svém

schoulené holuby.

Co ty mi potom dáš?

– Schovám je. V dlaních svých

hnízdo si vyhloubím...

Oldřich Mikulášek, kráčevo

(díky za inspiraci Vladce Markové)

Jihočeská zoologická zahrada Hluboká nad Vltavou

Milí přátelé Zoo Hluboká,

moc Vám děkujeme za Vaši finanční pomoc a za Vaši nezištnou podporu. Je neskutečné sledovat, jak moc leží lidem na srdci starost o zoo, o zvířata. Díky Vaší pomoci budeme moci překlenout období bez návštěvníků a tím i bez příjmů ze vstupného. Moc si této podpory vážíme.

Dovolte nám, abychom Vás ubezpečili, že zvířata chovaná v naší zoo mají pořád stejně dobré podmínky pro život a současné finanční problémy se jich nijak nedotkly. Nikoho z nás ani nenapadlo, že bychom je přemísťovali do jiných zoologických zahrad či utráceli.

Doufáme, že již brzy Vás všechny budeme moci v zoo přivítat, že se naše brány otevrou pro veřejnost a budeme žít jako dřív. Moc nám všem chybíte. Máme Vás rádi.

Vaše Zoo Hluboká

BUDOU TYGRÍ MIMINKA?

foto: Jiří Bláha

První pokus hlubocké zoo o odchov tygra ussurijského se v roce 2017 nezdařil. Něco bylo špatně. Mladá samice Altaica se tehdy o své mládě odmítala starat a mládě uhynulo. Ale hned další jaro bylo vše napraveno. Tygří máma porodila čtyři nádherná a zdravá mláďata a potěšila tak nejen chovatele, ale hlavně všechny návštěvníky. Mláďata přišla na svět 20. května a samice se o ně od začátku ukázkově starala. Úspěšný odchov mláďat tygra ussurijského, největší známé kočkovité šelmy na světě, se povedl na jedničku.

Pozorovat, jak vyrůstá čtveřice pruhatých koček, byla vítána podívaná pro všechny návštěvníky, a tahle událost tak přinesla zoo pěknou atrakci.

Nicméně když tygří čtyřčata dorostla, vydala se na cestu do Belgie. Sameček a tři samičky získali nový domov v zoo Bellewaerde. V té době už tygřík vážil 152 kilogramů a tři samičky od 103 do 120 kilo, jak tehdy sdělila zooložka Markéta Jariabková.

Nyní po třech letech v zoo znovu dostali povolení k rozmnožení tygrů ussurijských. A tak po delším odloučení se Oliver a Altaica znovu setkali ve výběhu. Bude láska? Budou tygříci? A budeme smět už zase do zoo?

Doufáme!

PUŠTÍK – KOMINÍK

Puštík, který si hrál na kominíka, přivezl do naší záchranné stanice záchranář Petr. Puštík propadl kominem, ale naštěstí se zrovna netopilo. Tak už jen pořádně očistit, vysušit a co nejdříve vrátit zpět do přírody.

Kominy, ale i jiné kolmo stojící objekty, jako jsou sudy, roury nebo trubky z fukaru na seno, jsou bohužel pro ptáky smrtícími pastmi. Zapadnou do nich a nedokážou se z nich sami dostat ven. Stačí tyto svisle stojící roury položit do vodorovné polohy či horní vstup uzavřít pletivem nebo dřevěnou deskou, a tím zamezit ptákům vlétnout dovnitř. Komin lze zabezpečit kovovou mřížkou či průmyslově vyráběným lapačem jisker. Instalaci těchto zařízení je však třeba nechat na odbornících.

CYKLISTIKU VNÍMÁM HLAVNĚ JAKO RELAX

Nemohli jsme nevyužít příležitost vyzpovídat starostu města Zliv, pana Radka Rothschedla. Rozhovor se točil zejména kolem chystané cyklostezky ze Zlivi na Hlubokou. Město Zliv je historickým sousedem Hluboké a z bezpečné cyklostezky budou jistě profitovat obě města...

Plán propojit města Hluboká a Zliv bezpečnou cyklostezkou trvá už dlouhá léta. Konečně se dočkáme?

Já doufám, že ano. Bohužel vzhledem k nemožnosti se domluvit s některými majiteli pozemků jsme byli donuceni změnit vedení trasy plánované cyklostezky. Bude to sice o kousek delší, ale vzhledem k plánovanému napojení na připravovanou cyklotrasu/cyklostezku, to v širších souvislostech dává smysl. Když se jedete projet na kole, neřešíte, jestli pojedete o 300 metrů dál.

Kudy povede trasa cyklostezky?

Trasu si nejlépe představíte podle přiloženého plánu. Bude vedena po levé straně komunikace ve směru Zliv – Munice. Na katastru Zlivi se trasa od komunikace odkloní a povede podél vodoteče k rybníku Zadní Topole a zde se vrátí ke komunikaci III. třídy. Po překonání komunikace se napojíme na vybudovanou stezku vedoucí do Zlivi. Město Zliv současně připravuje i vedení cyklostezky/cyklotrasy (ještě nevíme přesný účel), vedené oddychově mezi poli do Zlivi a pokud se vše vydaří, tak lesem a po místních komunikacích až do Autokempu Mydlák.

Kdy bude stavba dokončena?

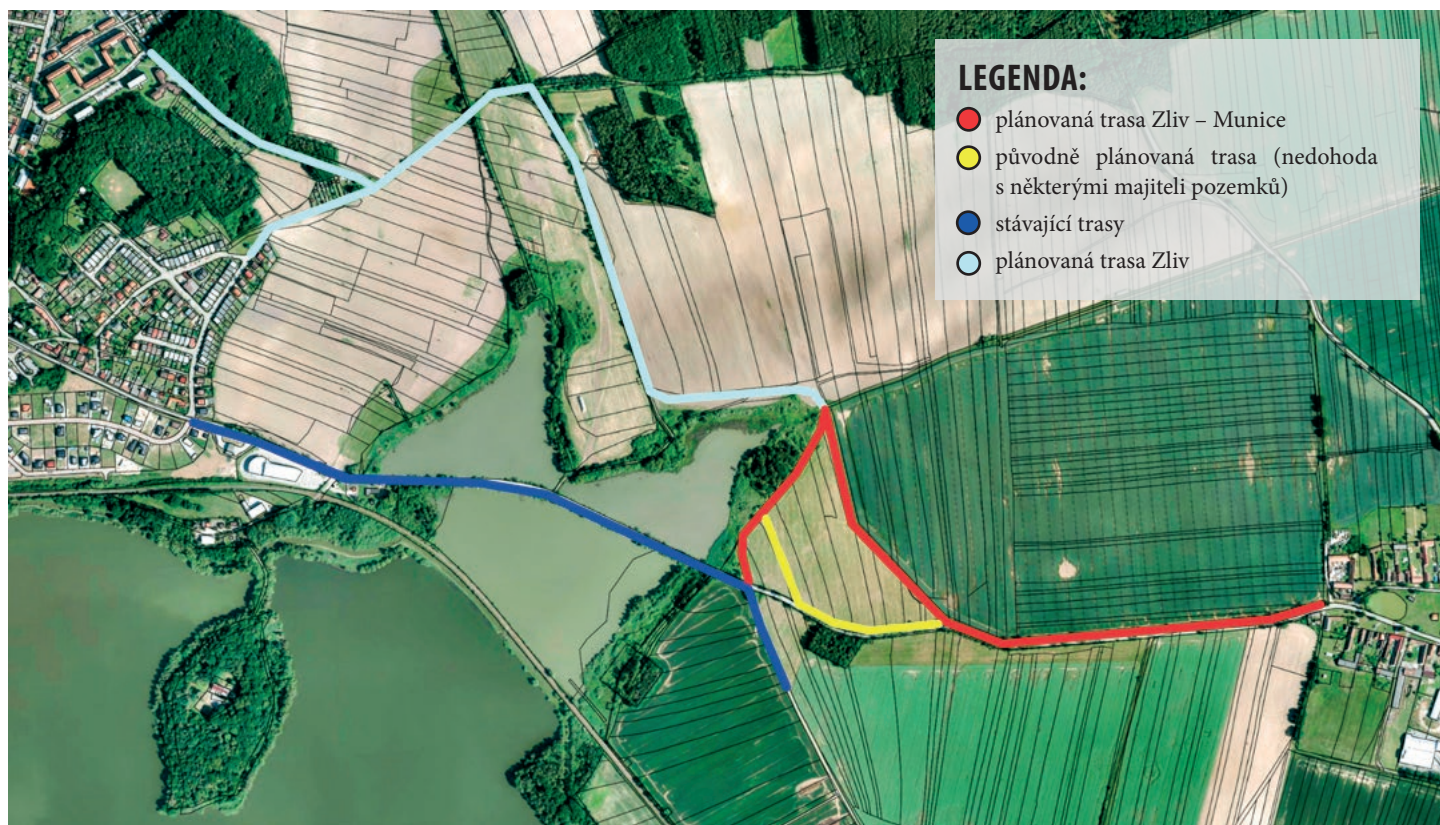
Je dobře, že se na to ptáte, alespoň nebude realizace cyklostezky vypadat jako předvolební tah. Předpokládáme, že do konce léta získáme pravomocné územní rozhodnutí a do konce roku bude i stavební povolení. Mezitím se budeme společně s Hlubokou pokoušet o získání dotace na realizaci stavby. Pokud se vše vydaří, mohla by být stavba realizována v roce 2022.

Co myslíte, kdo se těší víc? Zlivští cyklisté na Hlubokou, nebo Hlubočtí na Zliv?

Jako správný Zlivák bych měl říct, že se určitě těší „Hlubočáci“ do Zlivi, ale co si budeme povídat, my zámek ve Zlivi nemáme. Já to beru tak, že spousta lidí dnes využívá cyklistiku a chůzi jako relax. Když se podívám v létě na vaši stezku do ČB, už mi to jako odpočinková nebo relaxační záležitost nepříjde. Spíš je to stresující. Když jsem mluvil s některými lidmi z Hluboké, je jim „jedno“ jestli se jedou projet do Purkarc, Budějovic nebo někam jinam. Lidé, pokud si mohou vybrat klidnější trasy, tak je využijí, a to jim tato stezka nabídne. Z Hluboké se dostanete bezpečně do Zlivi, následně podél kolejí například k pomníku Kubaty a přes Zbudov třeba do památkové rezervace Plástovice. Když kouknete do mapy cyklotras, vidíte téměř neomezené možnosti pro cyklovýlety. Další, kdo se těší na stezku, jsou zaměstnanci, kteří jezdí pracovní trasu Zliv – Hluboká – Č. Budějovice.

Představíte nám dnešní Zliv? Za čím by se k vám měli návštěvníci ať už na kole, pěšky nebo autem vydat?

Je těžké zvát z Hluboké do Zlivi, obě města mají krásné okolí, máme společný Bezdrev, i architektura je obdobná, pokud tedy vynechám váš zámek. V létě bych určitě pozval všechny na Mydlák. Je zde pozvolný přístup do vody, dětské hřiště, možnost zapůjčení pramice nebo paddleboardů. V létě bych samozřejmě pozval všechny Hlubočáky na naše kulturní akce, a to již tradiční Slavnosti mrkve a Benátskou noc na zmiňovaném Mydláku. Do budoucna máme nějaké plány, které by ze Zlivi mohly udělat atraktivnější místo nejenom pro lidi z Hluboké, ale i pro ostatní turisty.

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

TANEČNÍK NA CESTĚ

Jaro je ve znamení námluv. V přírodě probíhá tok ptáků, kdy se po celý den můžeme setkat s různými hlasy ptačích obyvatel. Je to až neuvěřitelné, ale i běžný obyvatel přírody, jakým je bažant obecný může fotografovi připravit zajímavé chvílky.

Jel jsem autem po cestě z Munic na Vondrov, když jsem již z dálky spatřil, že po cestě proti mě jde bažantí kohout. Rychle jsem zastavil a čekal, co se bude dít. Bažant se najednou zastavil a začal tokat. Hlučně a prudce zatřepal křídly a spustil hlasitý křik. Napadla mě myšlenka, že bych mohl kohouta vyfotografovat. Vzal jsem z auta fotoaparát s teleobjektivem, který jsem měl připravený při ruce vedle sebe na sedadle. A vyklonil se z okýnka, abych mohl kohouta zvětšit. Nejednou se mi totiž povedlo nafotografovat nějaké zvíře z auta. Ať už to byl srnec, zajáci a jiní obyvatelé lesů a luk. Také v oborách se velmi často fotografuje právě z jedoucího auta.

Čekal jsem dál, kohout ještě kousek popošel blíž a znovu tokal, opět jsem fotografoval, ale kohout byl otočený na druhou stranu. Odvážil jsem se z auta vystoupit a přikrčený za autem čekal, co kohout udělá. Netrvalo dlouho a znovu tokal, opět jsem byl připraven a kohouta fotografoval. Nyní jsem očekával, že kohout popojde z cesty do trávy a tam bude tokat. Domníval jsem se, že se dočkám vytouženého snímku, kdy kohout bude v trávě a ozářen sluncem. Přikrčený jako indián jsem popošel až mezi stromy a očekával tok kohouta v jarní přírodě, ale nic se nedělo. Bažantí kohout se spokojeně postavil na okraj cesty, přestal již tokat a občas si zobákem probíral své

pestře zbarvené peří. Možná, že jsem tam seděl ještě další půl hodiny, než se tento „manekýn“ rozhodl, že pomalu odejde do okolních keřů. Nechtěl spolupracovat s fotografem.

Kohouti časně zjara, obvykle již od poloviny března, obsazují domovské okrsky a postupně vybírají svá teritoria, která pak střeží a obhajují proti ostatním kohoutům. Pokud se objeví vetřelec, pouští se kohouti do soubojů. Kohouta v teritoriu navštěvují slepice, které si svého partnera vybírají. Tok pobíhá celý den, nejčastěji se kohouti ozývají v ranních hodinách, kdy také dochází k páření. Pro fotografy přírody jsou bažanti vděčným motivem. Za pomoci fotografických krytů se

pořídí velmi zajímavé snímky z jejich života. Nemusí to být jen vyšňoření kohouti, ale i barevně nevýrazné slepice s kuřaty poskytují vzácné záběry.

Druhý den jsem vzal fotografický stan a opět se vydal do těchto míst, kde pobíhají bažanti z přilehlé odchovny. U lesa jsem stan postavil, vlezl dovnitř a čekal. Bylo krásné jarní počasí, a tak jsem spoléhal, že nafotografuji nějakého bažantího kohouta v okamžiku, kdy toká. Přitom hlučně třepe křídly a ozývá se zvláštním kodrcavým zvukem.

Nevím, zda mám mluvit o štěstí nebo ne, ale žádný z kohoutů se na scéně neobjevil, ale v pozadí se ozýval další kohout. Rozhodl jsem se, že stan sbalím a popojdu ještě dál kolem lesa a tam svůj fotografický stan znovu postavím. Byla to chvíle, když jsem stál již na dalším stanovišti a rozkládal svoji „pozorovatelnou“. Sotva jsem usedl, opět jsem uslyšel hlas bažantího kohouta. Netrvalo dlouho a na scéně se najednou objevil ještě druhý kohout a já byl najednou svědkem souboje. Se zatajeným dechem jsem sledoval bitku vyšňořených nápadníků, jak stáli proti sobě a zobáky na sebe útočili. Občas vyskočili i do výšky a jeden druhému uštěďoval prudké rány nejen zobákem, ale i křídly. Jeden ze soupeřů pocítil prohru a tak v nestřeženém okamžiku bojiště opustil. Rychle běžel po zemi jako o závod, aby zmizel soupeři.

Ještě nějakou dobu jsem sledoval okolí a čekal, zda se objeví nějaký další nápadník u přicházející bažantí slípky, ale neobjevil. Zůstal tam jen vítěz. Po chvíli oba zmizeli ve vysoké trávě...

Foto: Jaromír Zúmr